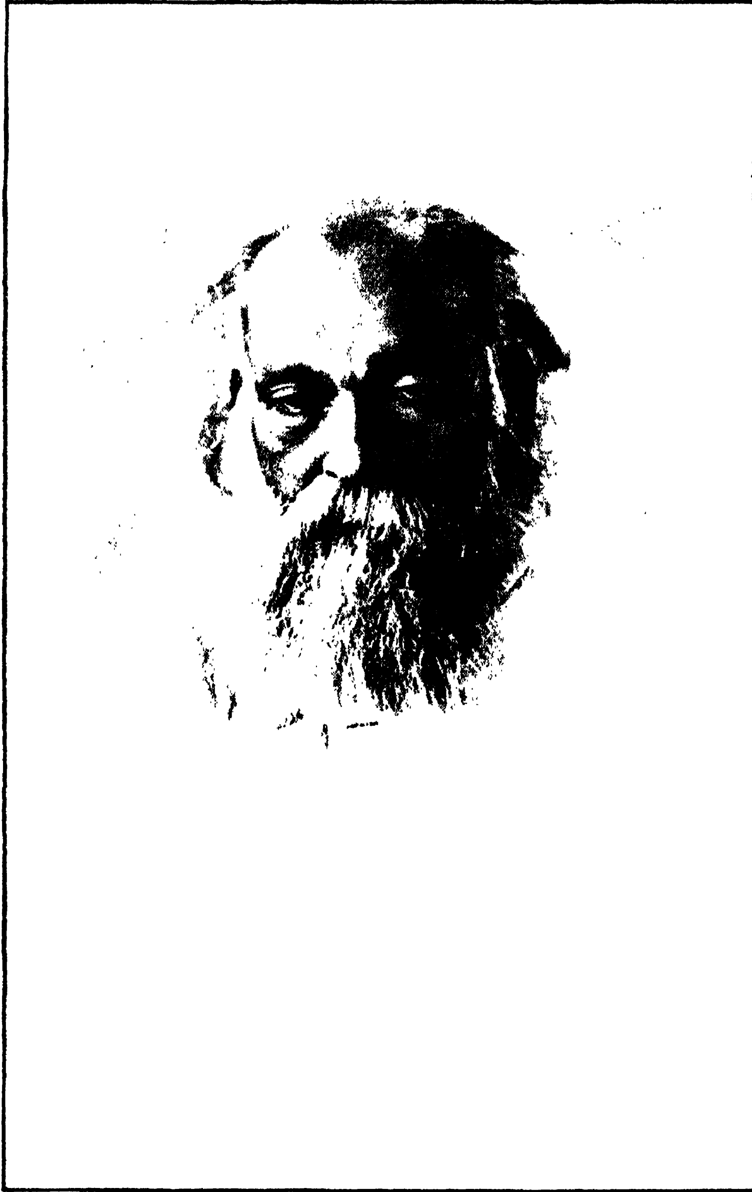
શ્રી ડુર

ગુણ માળા.

ઠાકોર શ્રી હરનાથ.

શ્રી હુર ગુણ માળા.

યોજક—અ. બે. તાતા.

"અગર ચાહે સાહેબ, બને ગમ ગોસાર,
સાફ દીલ ઓર જબાનસે, રેહે ઓસ્તવાર."

કીમ્મત રૂ. ૧-૨-૦.
પોસ્ટેજ જુદું
૧૯૩૦.

Printed by P. C. Appoo, at the New Art Printing Press
No. 204–226, Mapla's Compound, Bora Bazar, Fort
and Published by Mr. Dwarkadas Kalyandas B.A
Ridge Road, Malabar Hill, BOMBAY.

ઠાકુર શ્રી હરનાથના ઉપદેશ સંબંધી પુસ્તકો.

		Price Rs . a. p.
Pagal Haranath (English) (Containing the most sweet and valuable Teachings of Thakur Haranath in the form of Letters)	Parts I & II in one Volume	1 8 0
Do. Do. (Gujerati)		In Print.

	Rs. a, p.
Upadeshamrita (English)	1 8 0
Do. (Gujerati)	In Print.
Shree Thakur Haranath Part I or *Marathi Translation* of Letters Part I, ...	1 0 0
Do. Do. Parts II.... ...	1 0 0
Teaching and Saying of Haranath (English) ...	1 8 0
શ્રી હરગુણ માળા કર્તા અરદેશર એ. તાતા.	1 2 0

All above Books and Photos etc., to be had from

Mr DWARKADAS KALIANDAS B.A.

or Mr. JUGMOHUN KALIANDAS B.A. LL.,B.

"Krishna Kunj"

Ridge Road, Malabar Hill, Bombay, 6.

Also

Mr. BURJOR D. SHROFF,

Navroz Building, Hughes Road,

Bombay, 7.

જય હરનાથ!

પ્રસ્તાવના.

જે પવિત્ર મહાપુરૂષ શ્રી ઠાકુર હરનાથ અથવા "પાગલ હરનાથ" ને નામે આજે આપણા દેશમાંજ નહીં પણ પૃથ્વિના અનેક દેશોમાં હજારો ભાવિક સ્ત્રી પુરૂષોના હૃદયમાં પવિત્ર સ્થાન ધારણ કરી રહ્યા છે, જેમનાં પરમ પવિત્ર નામના ઉચ્ચારણ માત્રથીજ આ દુનીયાની—સંસારની—અનેક આધિવ્યાધિ અને ઉપાધીઓથી બળતાં હજારો જીગરને અપૂર્વ શાંતિ મળી છે ને કાયમની મળ્યા કરે છે અને જેણે નાત જાત દેશ તથા ધર્મનો કાંઇપણ ફરક નહીં ગણતાં પોતાની ઇશ્વરી વાણીથી અસંખ્ય જીવોના જીવનમાં અમૃત રેડયું છે અને પોતાની અગાધ પ્રેમરૂપી શક્તિથી સંસારના—માયાના—દુખરૂપી સમુદ્રમાંથી કેવળ જીવો ઉપરની પોતાની અપાર કરૂણા—કૃપા—ના બળથી અસંખ્ય જીવોને તારીને ભગવાન તરફ લઇ ગયા છે—એવા હમારા પરમ પ્રિય પ્રેમ—સ્વરૂપ ઠાકુર શ્રી હરનાથના અનેક ગુણોની ઝાંખી કરાવતું આ નાનકડું પુસ્તક ભક્ત જનોના પવિત્ર કરકમળમાં મુકીને ભાઇ અરદેશર તાતાએ એક મ્હોટી જન સેવા બજાવી છે એમ ઘણાજ આનંદ સાથે કહેવાની હું મારી અદના ફરજ સમજું છું.

ઠાકુર શ્રી હરનાથ ખરેખર એક ઘણાજ અદ્‌ભુત દૈવી મહાપુરૂષ હતા અને એમના સંબંધમાં દેશેદેશના તથા જાતજાતના જે હજારો લોકો આવ્યા હતા તેઓ એમને એકે અવાજે એક મહાન દૈવી અને Most Mysterious Personality તરીકે કબુલે છે—તેમની રહેણી કરણી, તેમનું બોલવું ચાલવું, ટુંકમાં તેમના જીવનના પ્રત્યેક કાર્યમાં એકજ વાત ઘણીજ સ્પષ્ટ રીતે તરી આવતી હતી; અને તે—દુનીયાના જીવો—પ્રાણી માત્ર—ઉપર અપાર કરૂણા—દયા અને નીસ્સીમ પ્રેમ. એમનું આખું જીવન પ્રેમમય હતું. દુનીઆના

દરેક જીવો ઉપરના એમના અનહદ પ્રેમનો સ્વાદ લેવાને જે જીવો મહા ભાગ્યશાલી થયા છે તેઓ કદી પણ તે ભૂલી શકશે નહી—અને-કોને એટલું તો ચોક્કસ જણાતું હતું જે આવો વિશ્વ પ્રેમ—આવો Universal Love એક મનુષ્યમાં હોઇ શકેજ નહીં. જે કોઇ—બાળ વૃદ્ધ—સ્ત્રી અથવા પુરૂષ એમની પાસે પ્રેમથી જતા અને જેટલો સમય એમના સમીપમાં રહેતા, તે દરેક જણ ખરેખર એક જુદાજ પ્રદેશમાં—દિવ્ય પ્રદેશમાં—રહેતા હોઇ કોઇ દિવ્ય આનંદના રસ સમુદ્રમાં મગ્ન થઇ તરતા હોય એવું લાગતું. તેમને દેહનું ભાન રહેતું નહી, ગેહનું (ઘરનું) ભાન રહેતું નહીં—જાતિનું—Sex નું—ભાન રહેતું નહી—સ્થળ અને સમયનું—(Time and Space)નું—ભાન રહેતું નહી—ટુંકમાં ઠાકુર શ્રી હરનાથ એમના સંબંધમાં આવતા દરેક જીવને આ ફાની—અસાર અને દુ:ખરૂપ દુનીયામાંથી ઉપાડી લઇને એક એવા ઉંચા Platform—ઉંચી ભૂમિકા ઉપર લઇ જતા જ્યાં દરેકને એમ લાગતું કે આપણે ઇશ્વરની સમીપમાંજ હાજર છીએ અને સાક્ષાત ઇશ્વરની સમીપમાં રહેવાનો દૈવી આનંદ અનુભવીએ છીએ.

એમની ક્ષણે ક્ષણે નવીન લાગતી મધુર વાણીમાં અમૃત ભર્યું હતું—એમની અપાર પ્રેમમય દૃષ્ટીમાં પણ અમૃતજ હતું અને એક પ્રેમ ભર્યા કટાક્ષમાં તો Volumes સમજાવી દેતા હતા અને ભગવાનની વાતો કરતાં એઓ પોતે પણ જાણે દેહાનુસંધાન રહીત થઇ જતા એમ લાગતું.

એમને પવિત્ર મોઢે ભગવાનની વાતો—એમનો ઉપદેશ—આપણા ઉપર ભગવાનનો કેટલો અનહદ પ્રેમ છે તેની વાતો—તે પ્રેમનો બદલો આપણે શી રીતે વાળી શકીએ, પ્રેમનો બદલો પ્રેમ શિવાય બીજી શી રીતે વાળી શકાય, પ્રભુપર—ખુદાપર—પ્રેમ રાખવો એજ દરેક જીવ-પ્રાણી માત્રનું એકજ કર્તવ્ય છે—ધર્મ છે, ઉંચામાં ઉંચો ધર્મ છે એમ પોતે વારંવાર કહેતા—અને એ પ્રેમ—ભગવાન ઉપરનો પ્રેમ—

એ પ્રેમરૂપી પરમ ધન મેળવવાનો એકજ રસ્તો સતત હરિનામ સ્મરણજ છે એમ વારંવાર કહેતા. નામ-સ્મરણ કરો—જરૂર તમને પ્રભુ પ્રેમ મળશે—નામમાં દૃઢ વિશ્વાસ રાખો—પ્રભુ પોતે તમને તે પરમ ધનનું—પ્રેમનું—દાન કરશે અને એ પ્રેમથીજ તમે પ્રભુ પાસે પહોંચી શકશો તે શીવાય બીજો કોઇ સુલભ રસ્તો—Royal Road—નથી.

શ્રી હરનાથ મહારાજે કોઇપણ નવો ધર્મ ફેલાવ્યો નથી જુદા જુદા ધર્મવાલા જે કોઇ એમની પાસે આવતા તેમને દરેકને પોતપોતાના ધર્મમાં રહી માત્ર "ખુદાને ચાહો" એ તમને બહુજ ચાહે છે. ખુદાથી ડરો નહી, એ તમારાથી દુર નથી પણ ઉલટું ઘણોજ પાસે છે—તમારા વ્હાલામાં વ્હાલા સંબંધીઓથી પણ વધારે વ્હાલો સંબંધી છે—જન્મો જન્મનો સાથી અને મીત્ર છે—તેને ભૂલો ના—તેનાથી ડરો ના—તે તમારી દરેક વાતો જાણે છે—તમારૂં સતત કલ્યાણ ઇચ્છે છે ને કરે છે, એને તમારાથી દુર રાખો ના. તમે ગમે તેવા હો—ગમે તે સ્થીતિમાં હો—ગમે ત્યાં હો ત્યાં તમારી સાથેજ છે, તમારૂં અહરનીશ રક્ષણ કરે છે અને મદદ કરે છે—તે પરમ દયાળુ છે—તેની દયા ને કૃપા યા પ્રેમનો પાર નથી—તેનો અનુભવ લેવો હોય—તે દિવ્ય આનંદનો આ સ્વાદ કરવો હોય તો—તેને ભૂલો ના—તેનુ નામ યાદ કરો—કોઇપણ નામ—તમને પોતાને મધુર અને પ્યારૂં લાગે તેવું—સતત લીધા કરો પછી તમને આપો આપ અવનવા અનુભવો થશે અને ભગવાન તમને જરૂર પોતાનો અમૂલ્ય પ્રેમ તમને આપશે. તમે તરશો અને અનેકને તારશો અને આ જીવન સફળ કરશો, ટુંકમાં પ્રભુ તમારાજ છે—તમે પ્રભુના થાઓ—જેથી આ અપાર અને અસાર દુનીયાને—સંસારને સુખેથી તરી જશોને અપૂર્વ આનંદનો અનુભવ કરશો.

આજના તદ્દન Materialistic જડવાદી માયાવી—જમા-નામાં આવા દિવ્ય અને સરળ જ્ઞાનનો જેમ બને તેમ વધારે ફેલાવો

થવાની જરૂર છે અને જે કાંઇ પણ પ્રયાસ આ દીશામાં કોઇપણ સજ્જન તરફથી થાય તો આવકારદાયકજ ગણી શકાય. આથી કરીને ભાઇ અરદેશરને મારા અંતઃકરણથી હું ધન્યવાદ આપું છું અને તે દયાળુ પરમેશ્વરની કૃપાથી એમના આ પ્રયાસથી અનેક જીવોનું કલ્યાણ થાઓ એવી મારી પ્રાર્થના છે. પરમ પૂજ્ય ઠાકુર શ્રી હરનાથના સબંધમાં જેમને વિશેશ માહીતી જોઇતી હોય તેમને તે સબંધી પ્રગટ થએલાં અને હવે પછી પ્રગટ થનારા પુસ્તકો (જેનું લીસ્ટ આ પુસ્તકમાં આપવામાં આવ્યું છે) વાંચવાથી અગર રૂબરૂ મળીને અથવા પત્ર દ્વારાએ પુછાવશે તો ઘણી જાણવા જોગ બાબદોના ખુલાસા થશે.

હવે હું આ પુસ્તકમાં આપેલા ભજનો સંબંધી થોડું લખવાની ફરજ સમજું છું—આ સંગ્રહના રહેલાઇથી બે ભાગ પાડી શકાય. એક તો નીતી—જ્ઞાન—વૈરાગ્ય—વીગરેના છે જેવા કે આપણા પવિત્ર ભકિતમાન દેશના અનેક ભક્ત કવિઓએ રચેલો છે પણ આવા ભજનો વાંચતાં ખાસ ધ્યાન રાખવા લાયક વાત એટલીજ છે કે ભકતકવિ કેવળ કવિતા લખવાને ખાતર સાહિત્યના પ્રદેશમાં કીર્તી મેળવી અમર નામ કરવાને ખાતરજ કવિતા રચતો નથી. ભકત કવિ તો પોતાના આનંદને ખાતર અને જેથી કરીને જે શાંતિ આનંદ અને જે રસ કરવા પોતે ભાગ્યશાળી બન્યો છે, તે રસની પ્રાપ્તિ બીજાઓને પણ થાઓ એવી શુભ ઇચ્છા રાખે છે. એવા ભકતોને દુનીઆના માન કીરતી વીગેરેનો લોભ હોતોજ નથી. પણ લોકકલ્યાણ અર્થે પોતાને મળેલા અનુભવનો લાભ આપવા સારૂ મીઠો અથવા કોઇવાર કડવો પણ પરીણામે મીઠો ઉપદેશ આપે છે. એવા ભકત કવિઓનો સંગ ખરેખર અમૂલ્ય સત્સંગજ છે અને એવો સત્સંગ રાખવાથી જરૂર અમૂલ્ય લાભ થાય તે નીસ્સંદેહ વાત છે.

મને પોતાને તો ભાઇ અરદેશરના ભજનો બહુ પ્રિય લાગે છે તેમની ભાષા બહુજ સરળ છે અને ભાવ ઘણા ઉંચા અને ગંભીર છે

અને કોઇકોઇવાર શબ્દોની રચના એવી સુંદર થઇ છે જે એક ભક્ત હૃદયની ગવાહી આપે છે. ભાઇ અરદેશર પોતે કાંઈ વિદ્વાન કે કવિ હોવાનો દાવો કરતા નથી સાંસારીક આધિવ્યાધિના દુખના પુરમાં તણાતા છતાં પણ પ્રભુના ગુણોનુ વાદ ગાઇને કાંઇક શાંતી મળતાં આવું સુંદર લખી અને રચી શકે છે એ એમના નિખાલસ અને પ્રેમી અંતઃકરણનો પુરાવો છે. It is the perpetual yearning of the Soul for the Lord and Master આવી વાણી મનુષ્ય કૃત હોતી નથી. પ્રભુ પોતે ભક્ત બનીને પ્રેમ અને સેવાના પાઠ આપણને શીખવે છે દાખલા તરીકે "હરિ વસે દીલમાં, ગાફીલ રહી ખોયો મેં સારો ભવ" વાળું ભજન માયાથી ભુલેલા જીવનું દીલમાં વસતા હરી તરફ સુંદર રીતે લક્ષ ખેંચે છે

વળી

"ખરા પ્રેમી થોડાજ જગમાં, સ્વાર્થથી સૃષ્ટિ ભરપુર"

વાળાં ભજનમાં

"સજીઓ વિશ્વનો ખેલ એવો કશે.–પ્રેમનો ઠામઠામે પ્રચાર,
પ્રાણીઆ ભૂલે સ્વાર્થ દષ્ટિભરી, સરજનહારતણો ઉપકાર"માં તો ભાઇ અરદેશરે બહુજ ઉંચી ફીલસુફી દેખાડી છે. ટુંકમાં દરેક piece એક સુંદર Finished Picture છે ફક્ત વાંચનાર સહૃદય Sympathetic જોઇએ.

હવે બીજી જાતનાં ભજનો તરફ વાંચનારનું ખાસ લક્ષ ખેંચવાની જરૂર છે. આ બીજાં ભજનો ખાસ કરીને ઠાકુર હરનાથની ઉપરનો તેમનો પ્રેમ બતાવે છે અને શ્રી હરનાથજી મહારાજના સ્વરૂપ વીશે ઘણુંજ સારૂં અજવાળું પાડે છે. પોતાને શ્રી હરનાથજીના શું શું અનુભવો થયા, તેમના સંબંધમાં આવવાથી પોતાના જીવનમાં શું શું ચમત્કારિક ફેરફારો થયા અને પોતાના જીવનમાં કેવો રસ રેડાયો તેનો સ્પષ્ટ સ્વીકાર પ્રત્યક્ષ થાય છે. દાખલા તરીકે અંગ્રેજી ભજનમાં.

"I bless that moment of my Life," The Bhagwan's Flute. વગેરે અંગ્રેજી કાવ્યો તેમજ "જ્યાં નજર દેખું ત્યાં બસ હર હરનાથ"

" શુક્ર ખુદાકે હમને પાયે। હરનાથ"

" આપ રોશની હો શ્રી ભગવાનકી બની હરનાથ" વીગેરે,

વળી

" સબ નામમે કામમેં હરકુસુમ" વીગેરે અને જ્યારે " ભારત ભુમીને ભાગ્યે રે પધાર્યા બની કુસુમ હરનાથ "માં શ્રી રાધેકૃષ્ણના સ્વરૂપનું ભાન ચોખ્ખી રીતે થતું લાગે છે.

પ્રેમ તો હરનાથનોજ, પ્રેમ શીખવો હોય તો હરનાથ પાસેજ જાઓ અને તેથી "પઢા હું મકતબમેં તેરી પ્રેમકા સબક છુટે ન તુટે બંધ પ્રેમકા ન—હમ તુમસે જુદા"

વળી

"પ્રેમની ભાશા બદજાત શું સમજે, બલીહારી પ્રેમની પ્રેમીજ સમજે" વીગેરે જાણે Apotheosis of Love પ્રેમપૂજન ઘણા ભજનોમાં સ્પષ્ટ છે.

પાછળથી શ્રી હરનાથના વિરહનાં પદો પણ ઘણાજ મર્મસ્પર્શી છે, પણ શ્રી હરનાથનું ખરૂં સ્વરૂપ જાણીને લેખકના મનને ઘણીજ ધીરજ મળે છે.

" હરનાથ મેં તુજમાં ધીર ધરી" વીગેરે.

હરનાથની અજબ માયા શક્તિના વખાણ, એના નામ સ્મરણનો મહીમા, એનો દ્રઢ આશ્રય, એનો નીસ્સીમ, પાર વગરનો પ્રેમ વીગરે વીગરે, પદેપદમાં જણાય છે. દરેક પદ વીશે ઘણું લખી શકાય તેમ છે પણ ટુંકમાં એક બે પદો વીશે ઇસારો કરીને આ પ્રસ્તાવના સમાપ્ત કરીશ.

દુનીઆદારીના પ્રેમમાં અને હરનાથના પ્રેમમાં શું તફાવત છે તે ઘણોજ સરસ રીતે

" મુજ હરમાં મેં મારી મીરાસ" વાળા પદમાં બતાવી છે.

" હર તણી માયામાં નિષ્કામ મીઠાસ "

" હર તણા સંગમાં હીરો પ્રકાશ "

હર સંગે સુમતી ને અંતરમાં સુવાસ
હરતણી પ્રીતીમાં અમર સહવાસ"

હરનાથે શું કીધું ? હરનાથની અજબ માયા વીશે.

"અજબ એવી છે તારી માયારે નમી સૌએ સ્વીકારી તારી છાયા."

વાળાં પદમાં નાસ્તીક જડવાદી તુંદી–અધર્મી વાઘ જેવા વીકાળને હરનાથ પોતાની અજબ પ્રેમ શકતીથી બાંધી લીધા તે સુંદર રીતે બતાવ્યું છે. હરનાથના પ્રેમનો બદલો કોઇ રીતે વાળી શકાય તેમ નથી અને "તારા અપાર ગુણો ગાવાને હું સમર્થ નથી" એમ ચોખ્ખું બતાવે છે જુઓ.

"તારી મારી બાઝી પીછાણ"

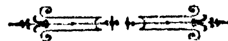
અને છેવટે હરનાથને હરને દીલમાં વસાવી શરણાગત થઇને શાંતી મેળવે છે અને ભવો ભવની જંજાળ મટી જઇ અખંડ શાંતિ અને દિવ્ય પ્રકાશના અલૌકીક આનંદનો અનુભવ કરે છે. જુઓ

"મારા હૈયે ઉજ્વલ થઇરે, હર હૈયે મારા સમીઆ
ઘડી રૂપની રેખા સગમાંરે ભવ ભવની સામલીઆ"

ટુંકમાં આ શુભ પ્રયાસથી અનેક જીવો પ્રભુ પ્રાપ્તિન માર્ગે ચઢીને અપાર શાંતિ અને આનંદનો લાભ મેળવો એજ પ્રાર્થના.

"કૃષ્ણ કુંજ"
રીજરોડ, મલબાર હીલ
શ્રી મુંબઈ.

દ્વારકાદાસ કલ્યાણદાસ **બી. એ.**

સાંકળ્યું.

અ

	ગીત નંબર.
અરે એ માનવી સમજ રાખી:—	૫૭
અરે આ સંસારમાં...	૬૮
અરે મેરા કુચ્છબી ગમ ખા, રે	૭૨
અબ ગયો પ્રેમ છોડકે	૭૭
અજબ એવી છે તારી માયા	૧૦૪
અરે તું ભેદ ભાવ જાણે	૧૪૬
આપ રોશની હો શ્રી ભગવાનકી	૫
આયા હું દુરસે દોડકે	૪૩
આવી વસ પ્રભુ	૫૩
આવો બંગ વાસી	૮૫
આયો પાયો ગંજ દેવીક અવતાર	૮૬
આનંદ મારો તું જમાં ભરી	૧૫૩
ઇંતેજાર મએ પીને તેરા પ્રેમ...	૮૧
ઉઠાવે સર લાલચ સામે	૧૧૫
એકજ તું ગેબી સાહેબ	૧
ઓ નાથ નાથ નાથ રે તું કદી ના છોડતો સંગ... ...	૯૨
ઓ મોહક પ્રેમી નાથ	૧૪૪

ક

ક્યારે આવશે મારા પ્રાણ તું	૧૧૬
ક્યાં ગયો તે આનંદ...	૧૦૩
કહે દાસ તું મુજને લેખે	૧૪૩.

ગીત નંબર.

કીસ્તી હમારી તેરે હાથ ૮૯
કીસ કદર મીલાવું શુર સીતારકા ૯૧
કેમ જીતું જીગર ૫૯
કોણ નગરીઆં હરનાથ બસે ૫૪
કોણ જાણે કાલ કેવી રે ૬૯

ખ

ખબર પાઇ આપ આનેકી ૨૯
ખરા પ્રેમી થોડાજ જગમાં ૧૩૫
ખુલ ગયે બાદલ સીંહા ૫૨
ખુશાલ રહો જાનો મન હમરે... ... ... ૭૩
ખૈયર કરો સરતાજ... ... ... ૮૦

ગ

ગયો ચાલી મારો ગુણી વૈદરાજ ૧૫૧
ગાવો સરવે ભાઇને બેહન ૭
ગાંઠ તેં જે બાંધ્યો ૫૦
ગાવું સ્તુતી પ્રગટ... ... ... ૧૦૨
ગીરદીશ કી ચક્કી ૬૭

ઘ

ઘણું જીવ જો રે કુસુમ હરનાથ ૩૫

ચ

ચાહું પ્રેમસે તુંઝે ૧૮
ચાહે રહે તું દૂર કે પાસે રે... ... ... ૯૦

છ

છોડી ગયો તું હમને ૧૧૯

ગીત નંબર.

જ

જય હર જય હર જય ભગવાન રે (આરતી)... ... ૨૧
જય, જય, જય, જય, કુસુમ હરનાથ ૨૩
જગમેં જીસકુ શાન નહિ ૨૪
જગવાલી નીધેહદાર ૩૨
જલતા હુએ મેરા જીગર ૩૮
જગત પે આસમાં કા છત્ર ૬૪
જર પે નહિ કરનાં ગુમાન ૭૪
જય શ્રી હર તારો વરદ થજો ૧૧૮
જય હર—જય હર જય હર—જય ૯૮
જયાં નજર દેખું બસ હર હર હરનાથ ૭૫
જા નહિ હરખાઇ ૧૨
જીવ તલપે કરે નાથ નાથ નાથ ૧૪
જીયાં ધીર ધર ૭૯
જીવ તને કોઇ ન આવે કામ ૮૮
જોઇ હાકી ઓ પીતા... ... ... ૬૧
જોયો જોયો તારો રંગ કૈલાશી... ... ... ૯૯

ત

તલપું પ્રેમનાં સહકાર કાજ ૧૩૪
તારે આશરે છૈએ રે... ... ... ૯
તારી મારી બાઝી પીછાણુ ૫૬
તારા સંગમાં રમી હાલ રહું ૧૧૨
તારો પ્રેમ વસે આ તનમાં ૧૧૪
તુને નહિ પીછાણ્યો... ... ... ૫૫

થ

થોડો વેંહચ્યો યશ આ મંડળે... ... ... ૪૭

ગીત નંબર.

દ

દરપણમેં મુખડા અપના દેખકે ૬૦
દીલ આનંદી બન્યુ ભારી ૧૩
દીલે આનંદ બહુ આયો ૨૯
દીદાર હૈયે તારો રમે રે ૬૬
દીપે જેવી શીતળ પ્રભાત ૧૫૦
દેખાડો કોઇ મુજ પ્રેમી કહાં છે ૧૩૬

ન

નજર કર નજર ૨૦
ન માર રે ઓ-જીવ ફોકટ પછાડા ૨૭
નવું સાલ આફતાબી ૪૯
ન હો સંગ દેલ ૧૧૩
નમન પ્રેમસે દુવા દીલસે ૭૮
નમું હર તાત ૧૩૮
નહિ ઠાકું જય જય કરતાં ૧૪૮
નાઠો અંધકાર દેખી રૂપ તારૂં... ... ... ૧૪૦
નાથ મારા હું ચરણે પડું તારા ૧૪૧
નામ રમે હર કુસુમ ૭૬
નીધાએ દાદગર રહી જીસ ધરપે ૧૦૭

પ

પ્રણામ પ્રણામ મારૂં શીશ નમાવી રે... ... ... ૧૫૪
પ્રેમની ભાષા બદજાત શું સમજે ૭૦
પ્રેમની માળા ઓળવી ગળે ૧૪૯
પોહચું કેમ તને બાપ, ઓ મારા ૨૬

ગીત નંબર.

પોકારૂં હર હર–પણ નહિ તારો ભાસ... ... ... ૧૦૯
પુરાં માસ બાર તુંજ વિયોગનાં ૧૨૭

બ

બનામે ખુદા કરૂં આદાબ નમન ૩
બેહોંશ મએ બની હું ૩૧
બેસ્તું સાલ મુબારક ૪૮

ભ

ભક્તિ વિના નહિ તારણુ ૯૪
ભારત ભૂમીને ભાગ્યે રે ૩૪
ભાવીક તારાં સેવકો ૬૨
ભેગાં આ સમાજે તારાં દરશણુ કાજ... ... ... ૧૧૭
ભંડાર ભરપુર પ્રેમથી તારો રે ૧૩૨

મ

મઝા ઉડાવો કરો ધૂમધામી ૬૫
મને માનું આનંદ ૧૦૫
મારૂં મન હરનાથમાં રમી રહ્યું... ... ... ૧૧
મારો ખરો તું દાતાર ૨૨
માલીક મારા ૨૯
મારા પ્રેમી હરનાથ ૩૩
મારી રીતી પ્રીતી ૧૦૫
માયા તણો પ્રવાહ ૧૦૮
માતા પ્યારી ૧૨૫
મારી પોથી પ્રેમની ૧૨૮
મારી પ્રેમની છાયા ૧૩૩

ગીત નંબર.

મારી ગોકુલપુરી રાજન ૧૩૭
મારા હૈયે ઉજવળ થઇ રે ૧૪૭
મુબારક દિવસ આજનો ૪૫
મુકી હરમાં મેં મારી મીરાશ... ... ... ૧૨૧
મોહક પ્રેમકી માતા... ... ... ૧૨૩

ર

રખનાં હમારી શાન... ... ... ૮
રૂષીઓનાં રૂષી ૨

લ

લગાયા દીલ દીલારામસે ૧૬
લબ્જ પે મેરે મનકા મંત્ર ૮૭
લીધી મેં ભીખની ઝોળી ૬૩

વ

વસંતનો બહાર ગયો બદલાઇ... ... ... ૯૭
વાસનાં તારી હૈયે ધરી ૧૫૨
વીણ્યાં ફુલો પ્રેમનાં... ... ... ૧૨૯
વિદાય થાઓ છો બાપ મારા... ... ... ૩૬

શ

શુક્ર ખુદા કે હમને પાયો હરનાથ ૧૭

સ

સદા રહીશ હું તારી સાથે ૬
સબ નામમેં કામમેં હર કુસુમ ૪૦
સમજું આએ મૈંરીલ ? બીચ ૧૨૪
સંટ સાલ જીવો રે તું ૧૨૬

ગીત નંબર.

સાગર રૂપી છલ્લ છલ્લ પ્રેમે ૧૩૯
સિધારો જાઓ ૩૭
સિવાય તારી જય જય ૧૦૦
સુખ માનું હું હરી જેમ રાખે ૪૪
સુંદર શુશીલ સુંદરી ૧૩૦
સુત્ર ધારા સૃષ્ટીના શીલ્પી ૧૧૧
સંપનું સુખ કાંઇ પૈસે ન મળે ૫૮
સંસ્કાર પ્રારબ્ધનાથી લીધાં ૯૬

હ

હર હર હર હમારા ફરી દરશણ દે જો કૃપાળા ... ૪
હર, હર, હર, દીલનાં મારા પ્રેમી પ્રાણ ૧૦
હરખાનાં ઓ તું ધનનાં ધણી... ... ... ૧૯
હરી લે તું હરને પ્રીતથી ૫૧
હરી વસે દીલમાં ગાફીલ રહી... ... ... ૭૧
હરનાથ મેં તુંજમાં ધીર ધરી... ... ... ૯૫
હર દમો દમમેં તું ૧૦૧
હવે જાણ્યો તું તો કોઇ ૧૨૦
હર રાખ જેવો નીર્મળ નીષ્કામ તું ૧૨૨
હર વસે હૈયે ત્યાં નિત્ય ઉત્તમ દેખાય ૧૪૨
હરી હરનાથ શુશોભીત દૈવીક દાતા ૧૪૪
હીલમીલકે ખુશીઆં આજ માનવો ૯૩
હૈયે વસે પ્રેમ તારો... ... ... ૧૩૧

ENGLISH.

Bhagwan's Flute 84
Days were bright and charming 83

	ગીત નંબર.
I bless that moment	25
In thought I see you	41
Know I got one place...	15
O Twinkle twinkle	30
Pray read my heart	106
Speak or don't	42
The Prem-Pootly	82
You simple charming...	46

શ્રી હર ગુણ માળા.

નં. ૧ લું રાગ-જીંજોટી, પદ તાલ દાદરો.

એકજ તું ગેબી સાહેબ,
કુલ આલમનો પરવરદેગાર,
સુરજ ચંદ્ર તારાઓ, પાણી પરવતની અલગાર,
સૃષ્ટીનો શોભીત શણગાર, કુલ આલમનો પરવરદેગાર—એકજ.
યજદ ફરેસ્તા, પએગમ્બર, જગનાં ભલા રાહબર,
સાૈનો તું એકલો દાતાર, કુલ આલમનો પરવરદેગાર—એકજ.
રંકને તું બનાવે રાય, ટીપાંનો એક મહાસાગર,
શકતી તારી છે અપાર, કુલ આલમનો પરવરદેગાર,—એકજ.
માનવ ભૂલે તુંજ આભાર, અખંડ દયાનો છે ભંડાર,
સાૈનો એકલો તું આધાર, કુલ આલમનો પરવરદેગાર—એકજ.
સુખ્યાં દુઃખ્યાં સાૈ તારાં જન, 'અસર' નહિ કોઈ નીરાધાર,
ફરી આવે તારી દરબાર, કુલ આલમનો પરવરદેગાર—એકજ.

નં. ૨ જું. રાગ જોગીઆ-તાલ ધુમાલી.

રૂષીઓનાં રૂષી, ગુરૂઓનાં ગુરૂ, ભગવાન શ્રી કૃષ્ણ દયાળા,
મનનાં મોહક, દીલનાં દીપક, દુઃખોના ટાળનારા
ચરણે પડી નમું, નમું,......રે...ભગવાન શ્રી કૃષ્ણ નમું.
જગના પ્યારા, નીરંજન નીરાળા, પ્રેમી ભાવનાં દેનારા,
ભકતી તારી હૈયે હું ધરૂં, સ્વીકાર ઓ કૃપાળા,
ચરણે પડી નમું, નમુ,......રે...ભગવાન શ્રી કૃષ્ણ નમું.

સુંદર શામા, ગુણી ગૌપાલા, રસીક રમ્ય રસાલા,
કલપી તલપી ધરીએ પ્યાલો, પીવાડ પ્રેમ ધારા,
ચરણે પડી નમું, નમું......રે...ભગવાન શ્રી કૃષ્ણ નમું.

નં. ૩ જું. રાગ ખમાજ ગઝલ–તાલ ધુમાલી.

બનામે ખુદા કરું આદાબ નમન,—ઝુકાકે સર હરનાથ આપકુ નમન,
નમન ભગવાન જીસકી આપ હો રોશની, હઝારો હઝાર, નમન
ઓ બાપ નમન.

મેરે દો જહાં કે આપ હો વસીલે, હાઝીર એ જાન કરૂં તશલીમ નમન–
રહેંગા નુર જહાંમે 'અસર' આશકાર, રહીમ રહેમાન ઓ દેલનવાઝ નમન.
બનામે.

નં. ૪ થું. રાગ ભૈરવી ત્રીતાલ.

હર–હર–હર–હમારા, ફરી દર્શન દેજો કૃપાળા,
જગનો પ્રકાશ મેં હવે દીઠો,
પ્રેમ બંધનથી બાંધી લીધો,
વેણો આપનાં કેવાં નીરાળાં,
ફરી દર્શન દેજો કૃપાળા—હર–હર.

પ્રેમથી છબી હૈયામાં લીધી,
જીવન માયા તેનામાં કીધી,
જપું જપ નામની માળા...રે.
ફરી દર્શન દેજો કૃપાળા—હર–હર.

નં. ૫ મું. રાગ ભૈરવી ત્રીતાલ.

આપ રોશની હો શ્રી ભગવાનકી,
બની હરનાથ લાયા દીલ ઇનશાનકી,
તન-મન દે કે, પાક કરતા દીલકો,
હર બશર, હર યૈક આનકી
બની હરનાથ લાયા દીલ ઇનશાનકી—આપ
શુધ્ધ મન ભકતી, પ્રેમ રસકી મોહીની
ધ્યાન ધર દીલસે હર નામકી
બની હરનાથ લાયા દીલ ઇનશાનકી—આપ
દોસ્ત રાહબર રક્ષક, જો ધ્યાન ધરે ઉસીકા,
સફળ હુઇ સફર દો જહાંનકી
બની હરનાથ લાયા દીલ ઇનસાનકી—આપ
હરનાથ દયા હએ, 'અસર' દયા ઔસ ઉસીકા,
લુંટો ભંડાર જપ કે હરનાથકી (૨)
બલીહારી જપનેમેં યહે નામકી (૨)
બની હરનાથ લાયા દીલ ઇનશાનકી—આપ

નં. ૬. રાગ બીલાવલ તાલ ઘુમાલી.

સદા રહીશ હું તારી સાથે, બાપ હરનાથ તારી પાસે,
મરાં ભીત્તરમાં તારો વાસો, તારાં ચરણ પાસે જગા મારી રે,
તારા ઓળાનો કરૂં છાયો, આપ મુક્તિ તારે હાથે—સદા
પરલોકનો તું મારો રાહબર, સાથી સ્વર્ગનાં સુખનો સાથે રે,
સમાઉં તુંજમાં બની એક કાયમ, રાખ હાથ તારો સદા માથે—સદા

નં. ૭ મું. રાગ પીલુ ત્રીતાલ.

ગાવો સરવે ભાઇ ને બ્હેન, હરનાથનું નામ લઇ
બોલો હરનાથની રે જય, હરખ ને ઉમંગ લઇ—ગાવો

હરીગુણ ગાતાં કોણને ન ભાવે, ફેરો થયો સફળ રે,
ભવ જીત્યો જેને ભકતી રાખી, નામ લઇ અચળ,
હરનાથનું નામ લઇ—ગાવો

કૃપા ઉતારો હમપર હરનાથ, આશીશ આપો અમને રે,
દયા ધર્મનું હૈયું બાંધી, જીવન મુક્ત રહીએ
હરનાથનું નામ લઇ—ગાવો

નં. ૮ મું. પદ તાલ ઠુમાલી.

રખના હમારી શાન, પ્રભુજી તું હએ બડા ભગવાન,
નામસે તેરે કાર ઉઠાયા, તું હએ બરા શુદ્ધ જ્ઞાન,
પ્રભુજી તું હએ બડા ભગવાન
માલીક હએ તું સબકા એક, તુંજ હાથ આલમકા જાન,
પ્રભુજી તું હએ બડા ભગવાન.
બતા દે હમકો તું રાહે નેકી, રહેંગે હરદમ કુરબાન,
પ્રભુજી તું હએ બડા ભગવાન.

નં. ૯. ગરબી. રાગ કલ્યાણ તાલ ઠુમાલી.

તારે આશરે છીએ રે, હમે હરનાથને નમીએ રે,
દયાનું દીલ ચાહીએ રે, તારા પ્રેમ ભાવમાં રમીએ રે

શએર

ગુરૂ ભાવથી દે અંજન, નયનો કરવા તર,
કાપી આભાસ અંધકાર, અંતર ખુલ્લું કર,
હરી દર્શન પામીએ રે—હમે હરનાથ.

નીર્મળ કાન્તી પામીએ, રહેવા તારે દ્વાર,
દક્ષણા દે તું હર્ષથી, નમી ઉભાંછ તૈયાર,
સંભાર સ્યાણા હૈયે રે—હમે હરનાથ.

દીપક હમારાં દીલનો, સદા આપ પ્રકાશ,
આનંદથી સાથ દોરવીને પોંહચાડ હમ કૈલાશ,
કાયમ એક થઇને રહીએ રે—હમે હરનાથ.

નં. ૧૦ મું. રાગ ખમાજ જીલ્લો–તાલ ધુમાલી.

હર, હર, હર, દીલનાં મારા પ્રેમી પ્રાણ,
સ્વામી, જ્ઞાની, દાતા, રક્ષક, દીન ધરમનાં પાલક કહાન—હર.

જય, જય, જય, જગનાં ગુરૂ પ્રતીપાલ;
વધાવું હર્ષથી સોના પુષ્પો, કંકુ સાથે લઇને પાન—હર.

નાથ–નાથ–નાથ, આશીષ દેવો એ ગુણવાન,
ઉભાછ ખડી શીર નમાવી, હૈયું લઇને કરો દાન—હર.

નં. ૧૧ મું. રાગ ભૈરવી ત્રીતાલ.

મારૂં મન હરનાથમાં રમી રહ્યું રે,
દીલ દીપક તેજસ્વી થાયે રે મારૂં,
સોનામુખી સ્થળ, સુખથી છલકાએ,
કૃષ્ણ રૂપી સમાય, તેમાં હૈડું રે—મારૂં.
શીખવ્યો તેં ભક્તીનો ભાવ રે,
માયા પ્રીતનું મંદીર હૈયે કીધું રે—મારૂં.

કરૂં તન મનથી સેવા અરપણ,
શીર છત્ર સદા રહેજે તું રે...મારૂં.
દાસી તારી ચરણની પ્યાસી,
માલીક મારો નેક હૈયે ગણું રે—મારૂં.

નં. ૧૨ રાગ ભૈરવી હોળી–તાલ દીપચંદી.

જા નહિ હરખાઇ, પરપોટો છે સર્વ સગાઇ
માયા કાયા આસનાં વાસનાં ચોમેર દૌરંગ જગમાં સમાઇ
રંગત અવનવા પ્રીત ભૂલાવે
ભૂલાવે કરી ચતુરાઇ, હૈયે હીણ પ્રીતી ઝટ જાય ભૂલાઇ—પરપોટો.
ધૂપ છાંવ હારજીત કેરી મન માયા, સ્વપ્નું સંસાર સૌ પરાયા,
જોબન દ્રવ્ય છે ભેદી પડછાયા,
પ્રેમી જન પામે સરસાઇ, સેવા દઇ દેખે મોટાઇ—પરપોટો.

નં. ૧૩. રાગ મીશ્ર કાફી–તાલ ત્રીતાલ.

દીલ આનંદી, બન્યું ભારી, ખુબી તારી છે કાંઇ ન્યારી,
મન માની, ફુલવાડી, હરે–હાં—મન માની ફુલવાડી,
બહાર તેનો દીપાવી, ખીલાવી મનને કીધું વશ પમરાવી—દીલ.
બાપ નેક દયાળુ, કૃપાળુ, કૃપાળુ,
ભકતી તારી ભવ્ય ભાવથી લઇ ભારી, દીલ હરખથી હરખાઇ,
સ્તુતી સ્મરણ કરી, ચરણ પડું આવી રે તારી
ઓ જગવાલી—દીલ.

નં૦ ૧૪ રાગ કારી મીશ્ર તાલ ધુમાલી

જીવ તલપે,
કરે નાથ, નાથ નાથ, કયાં ભેટું હું તુંને હરનાથ—જીવ તલપે૦
છોડે મને જો ગાય બનાવી, ભટકું ખેતરે ખેતર,
તું છે ગૌપાળ, ગૌ પ્રતીપાલ, પ્રેમથી ફેંકશે નજર,
ભેટું, હૈયે માની કેવા લાડઃ—કયાં ભેટું હું તું'ને હરનાથ—જીવ૦
વાસો કરે તું, બાગ બગીચે, ભલેને માઇલો દૂર,
બુલ બુલ બની ઉડી હું આવી સુનાંઉ સરોદ મધુર,
મેળવું, આનંદ સદા તારી સાથ,
કયાં ભેટું હું તુંને હરનાથ--જીવ૦
મેળવવા શાંતી, જગથી કંટાળી, લીધો હોય આકાશે આરામ,
ગગને ઉડું ચંડોળ બની, હર–હર–પોકારી નામ,
હરખાવું, પ્રીતમ પુરી કર મારી આશ,
કયાં ભેટું હું તુંને હરનાથઃ–જીવ૦

નં૦ ૧૫.

Know I got, one place in heart,
Never never shall I part,
Sweet recollections shall I frame,
In my Haranath.

CHORUS

my Haranath, In my Haranath,
Looking forward, in Him best,
In my Haranath.

Night and day do I behold
Makes my spirit strong and bold,
Stalwart, Champion of the Love
In my Haranath.

CHORUS

Cares and Toils have been resigned,
Watches He with a heart so fine
Moving onward happily
With my Haranath.

CHORUS

Sing I song of Hara's fame,
On forte pitch in His name,
Gem of Gems and Loving soul
In my Haranath.

નં. ૧૬ રાગ ખમાચ તાલ ઝુમાલી.

લગાયા દીલ દીલારામસે, ન હમ તુમસે જુદા,
અમીરી હો યા ફકીરી, ન હમ તુમસે જુદાઃ—લગાયા.
ચખી જબ જામ પ્રેમ રસકી, દીલે નહિ રંજુ;
જીધર દેખુ બસ તું હી તું, ન હમ તુમસે જુદાઃ—લગાયા.
પઢા હું મકતબમેં તેરી પ્રેમકા સબક,
છુટે ન તુટે બંધ પ્રેમકા, ન હમ તુમસે જુદાઃ—લગાયા.
હમસે તુમસે હુઇ આશના, હમ ઔર તુમ હય એક
'અસર' નહિ જો ગારે આસમાં ન હમ તુમસે જુદાઃ—લગાયા.

નં. ૧૭ રાગ પીલુ ગઝલ તાલ ગઝલ કેરવો.

શુક્ર ખુદા કે હમને, પાયો હરનાથ, ભવની જંજાલી જેને દૂર કીધી,
મન મોકલું ને નચીંત હવે બન્યું, પ્રેમી દીલથી તેને સરદારી લીધી.–શુક્ર.

સુખ છોડીને અરપણ તેં કીધુંચ હૈયું, ભાવ ભકતીના માર્ગે ચઢવા કાજે,
રાહબર થયો તું અમપર દયા કરી, ભાન આપી ભીતરમાં તેં રોશણી કીધીઃ–શુક્ર.

ગાફેલ હૈયાંને હમારા દોરવતે કોણ! ઠોકર ખાતાં ગુમરાહીથી રોકતે કોણ?
ભૂલ્યાં મનને તેં ભર્યું ભાવથી ભરપુર, હરી ભાવની હૈડે લંપટ દીધીઃ–શુક્ર.

પ્રભુ રાખે છાયો રહેમી હમારે શીર, હમને જોગવવાને એ મહા બળવીર,
ચરણ પુંજીને કાપીએ હમારાં પાપ, મુકતી માર્ગની 'અસર' પામીએ સીદ્ધીઃ–શુક્ર.

નં. ૧૮ રાગ કાફી ગઝલ તાલ દાદરો.

ચાહું પ્રેમસે તુંઝે દીલમેં બેઠાલું,
કયું દૂર રહે ઇંતેઝાર મઝે ગલેસે લગાઉં:—ચાહું

તકસીર મેરી હુઇ કભી માફી દેના યાર,
સિવાએ દાદગર ઇસ દીલમેં કીસકું સમાવું:—ચાહું

કુછ તો ખબર લે મેરી ખબરદાર હું તેરા,
થોડીસી જીંદગી બાકી, આંખો મેં સમાઉં:—ચાહું

એ જાનો દીલકી અસકયામત સમજ તેરી હએ,
ખુશ આમદી પુકાર કે મહેમાન બનાવું:—ચાહું

દાવત પ્રેમકી મેરી 'અસર' સે રખનાં યાદ,
મેરે ખુદા કો પ્રેમકા ભોજન ખીલાવું:—ચાહું.

નં. ૧૯ રાગ ખમાચ તાલ ધુમાલી.

હરખા ના ઓ તું ધનના ધણી, પુંજી જોઇ તારી ભારીરે,
હરખાએ તેજ કે હરખાવે, દુખીઆંરાં નર નારી રેઃ—હરખા ના.
ધર્મ શીખાડે "સુખી તે છે જે કરે સુખી બીજાને"
અન્ન કેળવણી વસ્ત્રો આપી, દરદીનાં દુઃખો ટાળીઃ—હરખા ના.
સગાં સ્નેહી પછી બંધુને, દયા હૈયું આપી ઉગારે,
શ્રીમંત ધન્યવાન તેનેજ જાણવો જગને જેને દીપાવીઃ—હરખા ના.
મોટર મીશતાંન બંગલા વાડી, એકલા જીવે મોજ મારે રે,
ધીક તારી પુંજી પર પડો, ધીક એ સ્વાર્થી અવિચારી—હરખા ના.
ઇશ્વરે સરજી વિશ્વની માંહી, અનેક વસ્તુઓ માનવી કાજે,
કાં તું બને સુમ અધર્મી, ફરજ ભૂલી થાય પાપીઃ—હરખા ના.
કહે છે 'અસર' સુનો ધનના ધણી માનજો શુભ વાણી,
ખુદાનો ડર તમે હૈયે ધરજો, નહિ તો થાશે જરૂર હાણીઃ—હરખા ના.

નં. ૨૦. રાગ લાવણી તાલ દાદરો.

નજર કર નજર, બાપ તું કર નજર,
હાલત મુજકી દેખ, કર રહેમકી નજરઃ—
ગુનેહગાર હુએ હું મએ, ખતાવાર મયે હું,
ગમખ્વાર મેરે હો, દે મારીકી નજરઃ—નજર.
અર્જ તું સુન મેરી, મુશકીલ તું કર આશાન,
દાદગર બનકે મેરે, દે મેહરકી નજરઃ—નજર.
નજરો મેં મીલા નજર નઝરોંકા કર નજર,
ઇલાહી કર ખૈર, દે હાતમી નજરઃ—નજર.

નં. ૨૧-મું-રાગ ખમાચ તાલ ધુમાલી.
આરતી.

જય હર, જય હર, જય ભગવાન રે,
જય સર્વેશ્વરી માતા દયાવંત રે.
નમન કરૂં દીપક ધરી, આરતી કરૂં મનન કરી,
અમ્મર તપો દીપક મારા, દીપો દીલે દીપ દીપાળા,
નિર્મળ કાંન્તી, ભાંગો ભ્રાન્તી, આપો નિષ્કામ આત્મીક શાંતી.
ફળે ફુલે સફળ ફેરો, પામું પરમાનંદરેઃ—જય હર, જય હર.

શરણે રહું ચર્ણે રહું, રાત દીન સેવા કરી,
હરનાથ હરનાથ હૈયે હરી, કુસુમ માતા મનમાં ધરી,
આપો રાખો દયા ભરી, પ્રેમે હૈયાં સાથે કરી,
ભાંગો ભવની ભીડ ને ભય, કાપો પાપ અભિમાનરેઃ—જય હર.

જીવો જુગ જીવો જુગ જય-જય-જય-યુગલ-સ્વરૂપ,
પ્રેમ પ્રચારક માત પીતા, જીવન માયા આનંદ દાતા,
ચીત્તે પ્રીતે ભાવ ભેળી, શીશ કમળ ચર્ણે મેળી,
મન ભાળે જીવ ઉચ્ચારે, ભકત મોહન સચ્ચીદાનંદરે;—જય હર.

નં. ૨૨. રાગ બીલાવલ તાલ ધુમાલી.

મારો ખરો તું દાતાર, હું તારો ભીક્ષુક,
દેજે નજર દયાની ખાસ, વિનવું જોડી કર તુંજ પાસ.
મારો જગનો જીવન હાર, હું તારો ભિક્ષુક.
રહેજે આપતો તારો ભાસ, સિવાય તું નહિ કોઇ આસપાસ,
મારો ગમનો તું ગમખ્વાર, હું તારો ભીક્ષુક.
આપ હૈયે તારો પ્રકાશ, માગું રહેવા તારે વાસ
આપ મને શાંતી શાન, નિત્ય રાખું તુંજમાં ભાન,
જુગ જુગ રહે પીછાણ, એવો સજ મારો શીંગાર
હું તારો ભીક્ષુકઃ—દેજે નજર

નં. ૨૩ મું રાગ ઇંગ્રેજી.

જય-જય-જય-જય-કુસુમ હરનાથ, કુસુમ હરનાથ, કુસુમ હરનાથરે.
પ્યારે રફીક રાહબર આલા સરતાજ, આલા સરતાજ, આલા સરતાજ. (૨)

શુક્રે ખુદા હુએ, આપ મેહરબાં હુએ, હમપર, હરદમ, હરજહાં,
દીલસે દયા હુએ, રહેમી નીઘાહ હય,
રહો, રખ્ખો, કુલઆંન આબાદઃ (૩) જય-જય.

આપ પરવર હમરે નેક હો, દયાળુ કૃપાળુ,
છત્ર હંમેશ 'અસર' કાયમ હો,
શીરપે ખાસો આમ ઓ દીલશાહદઃ—(૨) જય-જય.

નં. ૨૪ મું-રાગ ઇંગ્રેજી.

જગમેં જીસકુ શાન નહિ, મોંહમેં ઉસકુ રામ નહિ,
બદનામ કરે કુદરતકો હો બેવિશ્વાસ
જીસકે દીલમેં રામ બસે, વિપતી ઉસસે દુર નાશે,
ખલકત સારી બનતી ઉસકી મીરાસ.

ધર ધર ધ્યાન ખુદાકા......તું
ભરોસા ઉસપે પુરા રખકે
અવ્વલ આખીર વ્હોઇ હુએ
બાતીન ઝાહીરભી વ્હોઇ
} કોરસ.
યાદ કર ઉસકી દમોદમસે (૨)

ફૂળ જેંસી કરણી, શકતી હો યા નરમી
પરશતીશકા પહેંણે જેંસા ગુંદે હાર,
તેરી મેરી છોડકર, દયા ધરમ દીલે ધર,
બેડાગે 'અસર' સાંઇકે દરબારઃ—ધર.

કોરસ.

નં. ૨૫.

I blees that moment of my life,
I bless my stars and fate
When fallen in the loving lap, and fondly did embrace,
A soft and kind and Godly face, a form in brightest bright,
The Lord of Love Haranath was He
The Lord of World's delight.

CHORUS

See Horanath, read Haranath, in best of gifted Will.
Love but Love, and Holy Love, you'll see and read and feel
A plain and pure as Lotus white, a mystic Super Soul,
He loves to see all hearts unite into a solid whole.
To cement Nature with mankind, in harmony and peace,
"Live to love" His watch-word high, to earn eternal bliss.

CHORUS.

A Light in dark, and weary ways, when a heart heaves and cries
Win by love and He is yours, the Bharat's noblest prize .

See and love Him through and through, be meek and all sublime.
One day He is yours at last, with love and blissful smile.

CHORUS

A Lord a Saviour Father is he, in His turn a Mother sweet,
For all the caste and creed He is, for all with love Him seek,
Heavens glory crown your head, may Heaven spare you long,
I rest in thee and you in me, is my eternal bond.

CHORUS

નં. ૨૬ રાગ ઝીંઝોટી તાલ ધુમાલી.

પોંહચ્યું કેમ તને બાપ એ માહરા, આવું કેમ ચરણે તારા રે,
સ્તુતી તું મારી દીલથી સ્વીકારી, દરશણ દે સ્વામી તારા રે-પોંહચ્યું.

સેવા વિનાનું માનવી ખોટું, ગોતાં ખાઇ કાહાડે દહાડા રે,
અંધકારમાં સપડાઇ, પુરો થાય અથડાઇ,
અહંકારનો ભાર બોજ ચઢાવે રે—પોંહચ્યું.

દૌર દમામી રાજની ગાદી, નર્ક કુંડમાં વાસો કરાવે રે,
નિરમળ હૈયું ધરીને તુંજ પાસ, નિર્વાણ પોંહચાડ બાપ મારા રે-પોંહચ્યું.

દેહ આ અરપણ કરી વિનંતી, નમી મેલું ચરણે તારા રે,
અમ્મર કર આત્મા પ્રભુ દરબારે, હર-હર-હરનાથ સ્વામી રે—પોંહચ્યું.

નં. ૨૭ રાગ—માંડ ખમાજ તાલ દાદરો.

ન માર રે, ઓ, જીવ ફોકટ પછાડા,
એ સૌ દાલી શણગાર, કરમાતાં નહિ લાગે વાર—ન માર રે.

લોભા નાં જોઇને રૂપવંતો ચહેરા, આંગ મરોડદાર,
સુંવાળી ચામડી હટાવીને જો, માંસ લોહીનો નહિ પાર—ન માર.

કોમલ ઠણુકો ને ખીલતું જોબન, તે પર સોલે શણગાર
પેટનું ભીત્તર તું તપાસીને જો, મેલ ગંદકી બેશુમાર—ન માર.

હીરાને મોતીથી આંગ દીપાવી, કીધો ભારે ઠાઠમાઠ
ચામડી પર ફુટે ભીત્તરની ગંદકી, પરસેવાની નોધાર—ન માર.

હરખા ના ત્યારે ઓ મુરખ માનવી, ઘડીકનો જોઇ મેહમાર,
માયાને કાયા સરવે છે મીથ્યા, કરણી આવે હરી દ્વાર—ન માર.

જાતી ભોગ આપી થા ગરીબનો વાલી, હૈયે ધર પરોપકાર,
દુઃખી દુઃખીઆરાં 'અસર'થી રીઝાય, ખોલ્યાં તેણે સ્વર્ગનાં બાર—ન માર.

નં. ૨૮ રાગ કાફી હોળી તાલ દીપચંદી.

દીલે આનંદ બહુ આયો, દીધો હરીએ નેક સાહયો...દીલે.
બનાઉં હોળી તુંજ ચરણુની પાસે, હોમાઉં સ્વાર્થને દૂરગુણો.
માયાને પ્રીતને હૈયામાં રાખું, અરે રાખું, ૨
હૈયે તારો છાયો—દીધો હરીએ

જ્ઞાન શાખોનાં ફુલો બનાવી, બનાવું અમ્મર સુગંધ કયારો,
ભકતીનું પાણી તે માંહી રેડી, અરે બંધુ ૨
મુકતીનો પાયો—દીધો.

સેવા સત્યનું મંદીર બાંધી, બનું હું પુજ્ય પુજારી
હરનાથ સાથ ખેલુ હું તેમાં હોળી, બની અમ્મર ૨
હરીમાં સમાયો—દીધો.

નં. ૨૯ રાગ કાલીંગડા તાલ દીપચંદી.

માલીક મારા આશીષ આપનાં આપો,
રહેમી દ્રષ્ટીથી અમને ઉગારો—(૨)—માલીક.

સુખ સંપજ અને નીરમળ હૈયું,
હરી ગુણ ગાવાનું જેમ,
અચળ પ્રીત અને અમ્મર રોશણી, અરે બક્ષો ૨
દયાથી બચાવો,—રહેમી દ્રષ્ટી.

નં. ૩૦.

O, Twinkle, twinkle, dear star of life and love,
Twinkle in my inner dark make pure like Turtle. dove,
No Power do I wish to beat and crush with mighty arm
No craving for riches in Thee I muse and see the charm.

CHORUS

Hara Hara Always Remain
Attachedly Near Affectionately Tuning Hearts

I fear no foe feel embraced, He is nigh
I hear Him whisper directing this humble rhyme
Nearer to Thee I step with every breath of love
O twinkle twinkle guiding noble path above.

CHORUS

નં. ૩૧ રાગ પીલુ તાલ દીપચંદી.

એહોશ મએ બની હું હરનાથ અપનાં,
દરશવા દીદાર કે દે, જલ્દ તું અપનાં:—એહોશ.

તમનનાં નહિ મુજકો, ઐશો આરામકી,
દીવાની બન ચુકી હું જલવેશે અપનાં:—એહોશ.

ન જીન્નતકી ખ્વાએશ, ન હુંરોકી અરમાં
ખબર હએ તુંઝે, ખબરદાર હું અપનાં:—એહોશ.

બે કરાર બન ચુકી હું, દાદ લે અએ સરકાર,
ડાલ જંજીર બૈઠી હું, મંદીર મેં અપનાં:—એહોશ.

તલબગાર દીદાર કે, તેરી હું હરનાથ,
રહેમ મુજકી રખ હરદમ, દીલમેં અપનાં:—એહોશ.

નં. ૩૨ રાગ બીલાવલ તાલ ધુમાલી.

જગવાલી, નીધેહદાર, સૃષ્ટીના સરદાર,
હાથ જોડી ચર્ણે પડી, કરૂં નમસ્કાર,
ફરતાં હરતાં ખાતાં પીતાં લેવું તારૂં નામ,
મુશકીલ આશાન થઇ સફળ, થાએ તમામ કામ,
તું છે માતા, તું છે પીતા, તું છે દાતા જગ ત્રાતા,
જગ કર્તા પાલન હાર......

ચંદ્ર સુર્ય જગ તારી, પૃથ્વી સારી, ખુબી ભારી, છે આભારી
રે......ઓ કીરતાર—(૨) તું છે.

સર્વ વ્યાપક, સર્વ ગ્નાની, મોટા બળવાન બાપ,
નેકી ચોકખી બુધ્ધી સારી, ડહાપણુ અમને આપ,
જેથી કાપીએ, દુન્યાઇ મંજલ, ભવ કરી સફળ,
સુખ શાંતી, કીર્તી સાથે, દે માયા અચળ:—તું છે માતા.

નં. ૩૩ રાગ બીલાવલ તાલ ત્રીતાલ ગરબી.

મારા પ્રેમી હરનાથ, ભર્યો ભાવ અજબ તેં આ કોમળ જીવમાં:—
નાનાં મોટાં સૌ કોઇ જાણે, ગુણો તારાં હૈયે માને,
હરી વસાવ્યો આ તનમાં રેઃ—મારા પ્રેમી.

પ્રેમનું મંદીર તું એક ભારી, પ્રેમનાં બન્યાં હમે પુજારી,
દ્વાર ખોલી ખેંચ તારે મંદર રેઃ—મારા પ્રેમી.

મોટો છતાં તું સાથે બેસે, ભકતોનો વળી ભક્ત થશે,
વાસ સદા આ તનમાં રેઃ—મારા પ્રેમી.

નં. ૩૪ (ગરબી) રાગ પીલુ તાલ કેરવો.

ભારત ભૂમીનાં ભાગ્ય રે,
પધાર્યા બની કુસુમ હરનાથ, શ્રી રાધે કૃષ્ણનાં સ્વરૂપ રેઃ—

હિન્દ ઉજવે હરખાઇને રે, ઉજવે હૈયે ચાહીને રે.
સમજે કેવો ભારે આ પરમાથ આવી ચઢી નવાજીયો રેઃ—ભારત.

હિન્દ માતાનાં સપુતો રે, ઉમંગથી સૌ ઉઠો રે,
ભરો ખોળો પ્રેમનો પ્રસાદ, જાગૃત અંતે જીત્યો રેઃ—ભારત.

હળી મળી સૌ ગાઇએ રે, પ્રેમનો રંગ રચાવ્યે રે,
પ્રેમનાં પુષ્પો વીણીને હાર, પ્રીતમ ભેગો ગાંઠ ગુંઠીએ રેઃ—ભારત.

રહીને રાખો આનંદમાં રે, સદા વાસો આ તનમાં રે,
જન્મો જન્મની ચણી છે પાળ, બાળકાઓને ના ભૂલશો રેઃ—ભારત.

આ પ્રાચીન ભૂમી છે આપની રે, આ પ્રાચીન આપની છાવણી રેઃ
જીવી ખીલવો, કેળવો તન મન, માતા અભીવંદન આપે રેઃ—ભારત.

નં. ૩૫ (ગરબી) ખમાજ ધુમાલી

ઘણું જીવજો રે કુસુમ હરનાથ, જીવજો જગનાં ભલાં કાજ,
રાખો હમપર કૃપાળુ હાથ, રાખો ભાવીક દ્રષ્ટી ખાસઃ—જીવજો.
આનંદ પમાડયો દરશણ આપી, આવી કીધો હમપર પરમાર્થઃ—જીવજો.
મુર્તી તારીને આધીન રહીશું, મને ગોખી તારા પાઠઃ—જીવજો.
શીતળ હૈયું ચંદ્ર પ્રકાશીત, દે જે હૈયે સદા પ્રકાશઃ—જીવજો.
ગુલશન ખીલાવો ફરી ફરીને, સ્વર્ગનો પામીએ પમરાતઃ—જીવજો

નં. ૩૬ રાગ જંગલો તાલ દાદરો.

વિદાય થાઓ છો બાપ મારા, ગુણવંતા ને નેક,
દાઝ હૈયે રાખજો, રાખજો દીલથી હેતઃ—વિદાય.

નજરથી દૂર જશો, પણ નાં દીલથી કરશો દૂર,
હૈયામાં જગા આપીને, જશો મકાને છેકઃ—વિદાય.

આ તન મીઠી યાદમાં ખડું રહ્યું છ તૈયાર,
ભૂલશે નહિ પ્રેમી યાદથી, આપનો વિવેકઃ—વિદાય.

દરશણ વળતી લેવાને દીલે છે તલપ,
પધારો, સુખરૂપ સાથ, હૈયે છે ઉમેદ.
દુવા 'અસર' હઝારો તમને હર કુસુમ.
સીધારો આપનાં આશ્રમે હમારો રાખી સ્નેહઃ—વિદાય.

નં. ૩૭ રાગ પહાડી ગઝલ તાલ ધુમાલી.

સિધારો જાઓ મુબારીક હો, તુમે જાના મુબારીક હો,
હમારે આપ હો પરવર, હમારે આપ રાહબર હો.
દીલે દર્યાવ દયાકા, તુમે જાના મુબારીક હો.
માત પીતા હમારે નેક, હર કુસુમ સબ જાણે.
દીવાને આશક શ્રી કૃષ્ણુકા, તુમે જાના મુબારીક હો:—સિધારો.
સાથ ચલ લે તું અબ મુઝે, આપનાં ગુલામ બનાકે,
ખરીદદાર મેરા હો હરનાથ, હમે જાના મુબારીક હો:—સિધારો.

નં. ૩૮ રાગ ખમાજ તાલ દાદરો.

જલતા હુએ મેરા જીગર, આગ તું બુઝાવ સ્વામી.
કોન સુનેગા મેરી ફરીઆદ, જો તું નહિ ઓ મેરા સ્વામી:—જલતા.
રૂઠી હુએ દુન્યા સારી, બે કદર બને સબ કોઇ,
ન સમજે ગીરદીશ મેરી, આગ તું બુઝાવ સ્વામી:—જલતા.
ડોલતા બે ધ્યાનસે, કમનસીબ હાલતમેં મેરે,
બે કરારી નહિ સમજતા કોઇ, આગ તું બુઝાવ સ્વામી:—જલતા.
દીલકા ગવાહ દીલ હરનાથ, તું સમજે મુઝે કયા હુએ,
ન કર બે ઉમીદ 'અસર', આગ તું બુઝાવ સ્વામી:—જલતા.

નં. ૩૯ રાગ ઝીંઝોટી તાલ ધુમાલી.

ખબર પાઇ આપ આનેકી, શુક્રી આદાકી દીલસે હરખાઇ, (૨)
તલબ છીપાઇ તશરીફ લાઇ, કદમ મુબારક શુક્રે ઇલાહી (૨):—
ખબર પાઇ.

નુમુદા ખુરશીદ હુવા હયાં આજ, રોશણી કૃષ્ણ કુંજમેં છવાઇ,
આરાસ્તે હુવા, મકાં હયાં કા, નુરને આપકી મેહફીલ દીપાઇ:—
ખબર પાઇ.

અએ સરાએ ફાનીકા ઓ હાકીમ, હમ ગાફીલ મુસાફીરકા ઓ વાલીદ,
'અસર' ખુશી નીઆહત તુંને કીઇ, કદમ મુબારક શુક્રે ઇલાહી:—
ખબર પાઇ.

નં. ૪૦ રાગ ખમાચ તાલ કેરવો.

સબ નામમેં કામમેં હર કુસુમ, જબ સોચું દેખું હર કુસુમ,
મનમેં ચીતમેં હર કુસુમ, પ્રેમ ભાવ ભજનમેં હર કુસુમ.
અવ્વલ આખીર હર કુસુમ, હર કુસુમ,
જાહીર બાતીન, હર કુસુમ, હક જહાં બસ, હર હર હર કુસુમ:...સબ.

No. ৪১.

In thonght I *see* you blooming,
In thought I see your rays
Guiding in the darkness
Over the winding ways.

CHORUS.

You are near, why I fear, ?
Dear Hara keen and kind
Warm and strong the mystic skipper,
Take me to your Golden Shrine,
Lord you hear, pray you hear
rest me to your shrine devine.

In thought I feel your presence,
In thought I feel you warm,
'cause of love–born bosom,
For children to adore ?

CHORUS.

In thought I hear your sermons,
In thought I hear you preach,

In usual notes of melody
For us to bless and bliss

CHORUS,

In thought I read your wishes
In thonght I read your mind
To see and make us Happy
Genteel soft and kind.

CHORUS.

In thought I smell your fragrance,
In thought I smell your breath,
Spreading scented molecules,
To breath and be impressed.

CHORUS.

Thus in thought I see and cherish,
Though far but ever near.
Can read, smell, hear and feel
Lord's Gifted Gift so dear.

CHORUS

No. ૪૨.

Speak or don't thiuk or don't
I shall always see in Thee,
My best, my ever-best, spirit and soul,
dear my liege, you in me,
You in me, do I breathe free,
no more love–lost or alone,
Shall drag and cherish, with each remove,
You my Hara, in my own.
Live and do your mission high, safe and
sound, May Lord you keep
To bless and free the struggling soul for
faults and follies, who mourn and weep.

નં. ૪૩ રાગ કાફી જીલ્લો ગજલ તાલ દાદરો.

આયા હુ દૂરસે દોડકે, ફીદા હું તેરે નામપે,
મુદતસે તલબ રહાથા દીલ, ફીદા હું તેરે નામપે:—આયા.

ખુદાકા નુર પાયા, નુરોંકા નુર દીખાયા,
ઝલકસે પાક હુવા દીલ, ફીદા હું તેરે નામપે:—આયા.

કયા શાન કુદરતમેં તેરી, અજબ લીલા હએ,
ઝુકાવું સર તુંજ પાંઉપે, ફીદા હું તેરે નામપે:—આયા.

હઝરતે આલા નામવર, દીન દયાળ હરનાથ,
કુરબાન એ જાન તુંઝપે, ફીદા હું તેરે નામપે:—આયા.

કરીમ રહીમ તું મેરા, 'અસર' બનું ગુલામ,
પાવું મુરાદ દીલકી, ફીદા હું તેરે નામપેં:—આયા.

નં. ૪૪ રાગ સીંધ ભૈરવી તાલ ત્રીતાલ.

સુખ માનું હું હરી જેમ રાખે રે,
હરી જો સાથે તો ભવની ભીડ ભાંગે રેઃ—સુખ.

મન પોકારે હર–હર–હર રે,
જીવ પોકારે–નાથ–નાથ–નાથ.
આવી તું ભેટ મને મનોહર મુરતી,
દીલ ચીરી સમાવું હરખ સાથે રેઃ—સુખ.

ચાહે બનું, હું દાસી પ્યાસી.
પીવાને પ્રેમ રસ પ્યાલો રે.
પાગલ તારાં હું પ્રેમી પ્રકાશમાં
ગમ નહિ 'અસર' જો ભલે કાળ આવે રેઃ—સુખ.

નં. ૪૫ રાગ મીશ્ર કાફી તાલ દાદરો.

મુબારક દિવસ આજનો, મુબારક બેસ્તું સાલ.
સુખ આનંદ સંપજ પામો, હૈયે રહો ખુશાલઃ—મુબારક.

પ્રેમરૂપી મેહ ભગવાનનો વરસે લેહેરે આ સ્થળ,
ખીલે પુષ્પો ભાવ પ્રીતનાં 'હર' નામથી અચળઃ—મુબારક.

જુગ જુગ જીવો કુટુંબ સાથે સુખની અંદર,
સદા ગુંથાયલાં ભકતો સાથે ભકતીમાં સજ્જડઃ—મુબારક.

સુખ કીર્તીમાં સાલ સાલો થાય નિત્ય પસાર,
આમીન કરે આ દુવા તે મહાજ્ઞાની કીરતારઃ—મુબારક.

નં. ૪૬.

You! simple charming dear soul, may glory crown
you ever,
Happy may your Birthday be
Happy may your Birthday be
Happy may your Birthday be,
Days golden on and ever:—You.
May Gladdened heart and radiant mirth,
attend with Nature's bounty.
Merry may your future be,
Mrery may your future be,
Merry may your future be,
All happiness and plenty.
May He protect with grace and care, and joy
Devine your pleasures
Heaven's Light your guide may be,
Heaven's Light your guide may be,
Heaven's Light your guide may be,
Love Hara's be your treasure.

નં. ૪૭ રાગ ભૈરવી તાલ કેરવો.

થોડો વેંહચો યશ આ, મંડળે હરનાથ પ્રેમી,
નુતન સાલે શુભ ફાલે દીપે દીપવાળી, (૨)—થોડો.
તન મન ધને નવી નોધ વહી, જમે પાસે બેસી હસે લક્ષમી,
સુખી ઘર, છૈંઆં ભર, દ્રવ્ય તર, જીંદગી ભર,
હૈયે લાધી તારી યારી, સૌનો છે તું પ્રેમી વાલી—હર-હર-હર.

નં. ૪૮ રાગ પીલુ ગજલ તાલ ગજલ કેરવો.

એસ્તું સાલ મુબારક ફુલે ફળે, ખુશાલ આબાદ ઘરથી રહો આપનાં (૨)
સુખ સંપજથી ઉત્તમ કોમી બનો, ભાવ ભક્તિથી કામે કરો નામનાં (૨)
એસ્તું—

તૌખમે રૂસ્તમ સોરાબનાં પુત્રો કયાની, શામ ફરીદુન જમશેદની
ઉત્તમ ઔલાદ

રહેજો શુરવીર, દાતાર, ધર્મી ને નેક, જેવા થાય છે અમ્મર ન્યાગાન
આપણા—એસ્તું.

સુવિચાર વાણી ને વર્તણુના પાઠો ગોખી, દીલે હાતમી ને દીલાવર
રાખજો જીગર

પામો જશવંત જીંદગીની ખુદાઇ બક્ષેશ, આમીન 'અસર' ની દુવા
આ થાય સાલમાં—એસ્તું.

નં. ૪૯ રાગ ઇંગ્રેજી.

નવું સાલ આફતાબી, જગ દીપાવે, જગ દીપાવે, જગ દીપાવે રે,
નવો રોજ આજનો નવરંગ જમાવે, નવરંગ રચાવે, નવરંગ મચાવે
(૨)—નવું સાલ.

ઝળકે છે કુદરત હળીમળી પ્રેમથી, હર્ષથી, ભાવથી, ઉમંગથી,
સૃષ્ટિનો શીણગાર ફુલપાનનો બહાર, સંગથી 'અસર' થી,
દીલશાદ બનાવે (૨)—નવું

ખાસો આમ દીન મુબારક, મુબારક, મુબારક,
બસ્તે કુસ્તીઆન મુબારક, આનંદ સુખમાં રબ રમાડે (૨)—એસ્તું.

નં. ૫૦ રાગ ઈંગ્રેજી.

ગાંઠ તેં જે બાંધ્યો, શીખવી પ્રેમ હમને, રાખીશું અંતરે જોડી,
પ્રેમ તેં જે આપ્યો, મધરસથી ભરી, ભાવથી દોરીએ જોડી,
હસી હસાવી હરખ મનાવી હૈયે લીધી જતન,
નિર્મળ પ્રેમનાં રાજપતિ આશાવાદી કીરણ.

કોરસ.

આનંદ ભલેને તેં માન્યો નહિ હમે પાકાં તૈયાર,
અસ્ત થયો આનંદ હમારો, આ શું કીધું હરનાથ.

તું રહે પાસે ભલેને હરદમ, પીવાડવા તારો પ્રેમ
માને કેમ આ ખાકી હૈયું ખાકી મારાં નેણ
નહિ ધીર માને આ મન ચીત જ્યાં તક તું ભાન ખોલે,
સાક્ષાત દીપે દીપ્યો જેવો, સુંદર વેણ બોલે:—

કોરસ.

નં. ૫૧ રાગ ઇંગ્રેજી.

હરી લે તુ 'હર' ને પ્રીતથી ખેંચી પ્રેમની ધૂણુ,
ગરથ ગાંઠે છે જોઇ ના ફુલી કરતો ભુલ,
તેનીજ સત્તા, તેનીજ મતા ક્ષણ એકમાં સઘળું ધૂળ
જય—જય—હર......હરનામમાં મારૂં ધામ.

કોરસ.

જગત છે ચળક, ફલક, હલક, મલકનો રંગ,
દ્રવ્ય માયા આડે પાડી કરે આકર્ષણ.
આંજી અંજન કરે સજજન, અધર્મી બેવચન,
જય—હર—હર......હર નામમાં મારૂં ધામ.

ખરો તે જન ને ઉંચ વરણ નમી સમી ફરે,
સેવા સત્યમા શીશ નામે, તે કુલવાન ઠરે,
પ્રેમે દાઝે દુઃખ્યાં કાજે એ મૂળ રતન બને
જય—હર—હર હરનામમાં મારૂં ધામ.

કોરસ.

નં. પર રાગ ખમાજ તાલ ધુમાલી.

શએર.

ખુલ ગયે બાદલ સીંહા, પલટી હવા ગુમરાહીકી,
ભયો પ્રકાશ પ્રેમકે...બોલે જય હરનાથ શ્રીકી.
પ્રેમ બસે તેરો ઇસ તનમે, દે ચુકે યહે દીલ તુંઝે,
દે ચુકે યેહ દીલ તુઝે...હાં-હાં-દે ચુકે યેહ દીલ તુંઝે—પ્રેમ
નુર દેખું ઇસ બાતીન હરદમ, ખુદાકે નુરકે બદલે,
દીવાનાં મએ નુરમેં તેરા, પરવાનાં સમજ મુઝે—પ્રેમ
મીલ ગઇ મુઝે શીરકી છાયા, આરામસે પલા રહુંગા,
મીસલે બોસ્તાનકા બુલબુલ, શીરી શરોદ, સુનાઉં તુંઝે—પ્રેમ
ખલકત સારી પ્રેમસે હીલમીલ, પ્રેમકી રંગત છાઇએ
પ્રેમકા માલીક તું હય ભારી, પ્રેમમેં પ્રેમસે રખ મુંઝે—પ્રેમ

નં. પ૩ પીલુ ભેરવી તાલ ધુમાલી.

આવી વસ પ્રભુ તું મારે હૈયે રે,
મારે હૈયે, પ્રભુ મારે હૈયે રેઃ—આવી.
સેવા કરૂં પ્રીતમ આયો, હૈયું જાય હરખાઇ,
ભોજન પીરસું હાથે મારા, સ્તુતી ગુણો ગાઇઃ—આવી.
મોતી ચોકે બેઠક આપી, કંકુ ચાંદલો લાલ.
ભાત ભાતનાં ભાત મેલું, સોના કેરી થાળઃ—આવી.
જાત જાતનાં વાણાં મેળું આનંદ પામેજી,
પીયું જમે હરખ સમે, હૈયે આવે ધીર.—આવી.
ગોલાબ પાંથરી હિંદોલ કરૂં લેટવા મનથી શાંત,
હળવે ઝુલવું મોજ પમાડું હરખાય પ્રેમી કાંન્તઃ—આવી.

દક્ષણામાં દઉં હૈયું મારૂં, કરૂં તન અરપણ,
આવે તેટલીજ ખોટી બાકી, જો તું થાય પ્રસન્નઃ—આવી,
આ જંગલમાં તું મંગલ કરે, હું મંગલ ગીતો ગાઉ
'અસર' સદા હૈયે ધરી, તુંજમાં એક હું થાવું:—આવી.

નં. ૫૪ રાગ જીલ્લો તાલ ધુમાલી.

કોણ નગરીઆં હરનાથ બસે,
હરનાથ બસે, મોરો કોણ નગરીઆં હરનાથ બસેઃ—
બીંદ્રાબન ઘૂંડે, બંગાલાબી ઘૂંડે, ઘૂંડે સારી સબ પુરી નગરીઆં
હરનાથ બસેઃ—મોરો કોણ.

કોઇ કહે બસે, પ્રેમ નગરીઆં,
મીલાવે કોઇ ઉસસે મેરી નજરીઆં, હરનાથ બસેઃ—કોણ.
મુદ્દત ગઇ ગુજરી, નહિ કુચ્છબી ખબરીઆં,
દીખાવે મુઝે કોઇ ઉસકી સુરતીઆં—હરનાથ બસેઃ—કોણ.
બજ રહી અબતક કાનમેં બંસરીયાં
બસ કીયો, મોરા મન સરોદે મોહનીયાંઃ—હરનાથ.
પ્રેમી પ્રીતમે પે મએ બલબલ જાઉં
મીલાવે કોઇ તો પહેણાવું ગજરીઆં—હરનાથ બસે;—કોણ.

નં. ૫૫ રાગ પીલુ તાલ કેરબો.

તુને નહિ પીછાણ્યો, હરનાથ મારા—તુને
સંગમાં બેસી, પ્રેમમાં રમી અંતે રહ્યો અણજાણ્યો—તુને
ચરણે પડી, હર હર કીધાં, આખેર નહિ ઉકલાવ્યો—તુંને
હરખ કીધા, પણ ટુંકી નજર, દીલે નહિ સમાવ્યો—તુંને
પ્રીતે તેં ખેંચ્યાં, પ્રેમે વીણ્યાં, ભાને ભૂલી ભલાવ્યો.
જગની માયા, આંખે રહી છાયા, ખરો સમો ગુમાવ્યો,
દયા દેશે પ્રીતે જોશે, હૈયે હવે જગાડયો—તુંને

નં. ૫૬ રાગ પીલુ ભેરવી ગજલ તાલ ધુમાલી.

તારી મારી બાઝી પીછાણુ, સમજુ કેવું તારૂં શાન,
અરે ગવાર સમજે શું ? તારૂં માપ કે પ્રમાણુ...રે...........હરનાથ
વિશ્વ વૃદ્ધિ તણાં કાર્યો, લીધો તેં માનવ અવતાર,
સુખો બેઉ દુન્યાનાં સકળ, જાગૃત કીધાં હૈયાં અજાણુ...રે...હરનાથ
આવ્યાં આશરે જેઓ તારાં આલા બાલા કે રંક કે રાય,
અપાર શકિતનો ભંડાર એક, અપાર જ્ઞાની ગુણી ગુણવાન...રે...હરનાથ
શીતળ છાયા માત તાત તણી, દુઃખ કષ્ટમાં આવે વ્હારે,
બળવાન રક્ષક, જ્યાં થાવું ડગમગ, કૃપાભરી કીધો સાવધાન.,.રે...હરનાથ
બનાવું શાહી તનનાં લોહીની, ચામ ઘુંટી ઘડું કાગજ,
ગુણો તારા એવા અપાર, ન સમજું કેમ વીસ્તારૂં બ્યાન...રે...હરનાથ
વેગે આવી વેગે ગયો, છવાઇ રહેશે 'અસર' સદા,
પ્રેમી હૈયાં ભૂલશે કદી નહિ પ્રેમ કે તારો હેશાન...રે...હરનાથ.

નં. ૫૭ રાગ કલ્યાણ તાલ ધુમાલી.

અરે ઓ માનવી સમજ રાખી, ન કર ગરૂરી તું,
ગરૂરીજ ખ્વાર કરશે, સમજ રે ઇનશાન તું—અરે.

ભલા ભલા શહેનશાહો, પાદશાહ, નહિ રહ્યા ગરૂરીથી,
થશે ત્યારે હાલ કેવા, તારા રે ઇનશાન તું—અરે.

માટીનાં પુતલાં ઉભોજી ખડો તું, માટીના બંગલા ઉપર,
જમીન દોસ્ત થાશે પળવારમાં ચેતી ચાલ ઇનશાન તું—અરે.

આજે ચડતી કાલે પડતી, ફરતી એવી છે છાંયડી,
ગર્વ કોઇના નવ સરીઆ, 'અસર' ધર ઇનશાન તું—અરે.

નં. ૫૮ પીલુ ભૈરવી તાલ ધુમાલી.

સંપનું સુખ કાંઇ પૈસે ન મળે, ધનનો ઢગ ભલે પાસે,
સંપથી સંતોષ, સંપથી શાંતી, જ્યાં ઉંચ મનોવૃત તે ચાખે.

જમે દાળ રોટલો હસીખુશી, સંપે જંપી રોજ,
મેહલ કરતાં ઝુંપડીમાં સંપથી છે સંતોષ,
ઇશ્વર ત્યાં તો નિત્ય હાજર, નચીંત ચીત હરરોજ—જમે.

છે સંપ એક સ્થંભ નક્કર જો રિપુ ચઢે રણ
સંપે સુખી રંક ને કુસંપથી રાય બતંગ,
સંપે સુખી ઘરબાર, કુસંપે ભાંડ વચન—છે સંપ એક.

નં. ૫૯ રાગ કાલીંગડો તાલ ધુમાલી.

કેમ જીતું જીગર, મારૂં મન ગયુંચ વીખરાઇ
હવે નાથ કાંઇ દયા કરી, રોશણી તું આપ
કેમ રાખું તને રાજી, કેમ નાખું હું નવાજી
કેમ રીઝવી પામું દયા ઓ વહાલા બાપ—કેમ.

કોણ સમજે અવાજ, જો તું નહિ સરતાજ
લેશે કોણ મારી દાદ, મારૂં મન વાંચી
જોઇ ઠાકી જગ સારી, માયા માત્ર 'અસર' ખાલી
સાહ્ય થઇ કર આભારી ઓ હરનાથ—કેમ.

નં. ૬૦ પીલુ કાફી ગઝલ. તાલ દાદરો.

દરપણમેં મુખડા અપના દેખકે—તું તેરી સંભાળ,
ભીત્તર તેરા પહેલા પઢ લે—તું તેરી સંભાળ—દરપણ.

જીસ કારણે પએદા કીઆ, ઓ તો નહિ કરે જીકકર,
ગએરકી જીક્કર તું કયું કરે—તું તેરી સંભાળ—દરપણ.

અપની આવે સ્વર્ગ જાવે, આવે નહિ કોઇ સાથ,
નીંદાસે તું પેટ ભરે કયું—તું તેરી સંભાળ—દરપણ.

અસલ્ હો નસ્લ હો, જૈસા રંગમેં ખુન,
તોખમકી સબ તાસીર હુએ—તું તેરી સંભાળ—દરપણ.

ભલે બુરેકુ કયા દેખે, તું અપની બચા ચલ,
ઉત્તમકી ઉત્તમ હય 'અસર'—તું તેરી સંભાળ—દરપણ.

નં. ૬૧ રાગ ખમાજ તાલ ધુમાલી.

જોઇ દાકી એ પીતા, આ જુદી જગનાં રંગ ઢંગ
બચાવ કરી દયા, આ જગ નહિ ફરેબી ફંદઃ—જોઇ
હૈયે નહિ ખુદાનો ડર, લોભ સ્વાર્થ ને ઠગબાજી,
મક્કર મતલબી સંસાર, આ જગ નહિ દુરગંધનો ખંડઃ—જોઇ.
ગરીબ ગમથી ગુંગળાય, દોલત દમથી ડોળે,
સાચ્ચો પડી સબડે, આ જગ નહિ જુઠાઇનો જંગઃ—જોઇ,
જરને વશ થઇ બને મસ્ત અહંકારથી ફરે ઉફનાઇ
આઝીઝ આખર 'અસર' આ જગ નહિ કળજુગનો રંગઃ—જોઇ.

નં. ૬૨ રાગ બીલાવલ તાલ ધુમાલી.

ભાવીક તારાં સેવકો હૈયે હરખાયે
તારે છાયે રહેવામાં ખુશી મનાવે.
હરનાથ તું જીવણ હમારો, દેહનો તેજસ્વી દીપક.
પ્રેમી નાથ અમ્મર તપો, હૈયું ઉદગારેઃ—ભાવીક.
કાયમ રહો શીરે હમારા, છો જેવા છત્રપતી,
યુગલ સ્વરૂપ જુગ જુગ જીવો, ભકતો ઉચ્ચારે—ભાવીક.
પ્રાર્થના હમારી પ્રભુ સ્વીકારો સ્વીકારો શ્રી ભગવાન,
જય-જય-નિત્ય હર કુસુમનો, જય-જગ આશકારેઃ—ભાવીક.

નં. ૬૩ રાગ ખમાજ તાલ કુમાલી.

લીધી મેં ભીખની ઝોળી,
ચૈન નહિ સમાવશે જ્યાં ટક હયાને ખોળીઃ—લીધી.

પરવાનાં પડે રોશણી પર પછડાઇ,
માખી ભલે ફુલમાં સુગંધથી લપટાઇ,
ચીત ભમે રમે, અન્તરથી ગુણો ગાઇ,
મને ઘેલછા લાગી પુરી રેઃ—ચૈન.

હર-હર કરતી ગોકુલમાં હું ભમતી
નાથ-નાથ બોલતી અન્તરમાં હું રમતી.
નીત સંગ શોધતી હરઆન ચીત ભ્રમ ફરતી
મારી આશ કર પુરી રે—ચૈન.

નં. ૬૪ રાગ પીલુ ભૈરવી તાલ ગજલ.

જગતપે આસમાં કા છતર, કરોડો જી બસેં ભીત્તર,
જીઓકા છતર હર કુસુમ-માબાપ હો તો અયસેહોઃ—જગત.

આફતાબ માહતાબ હમારા, શ્રી રાધેકૃષ્ણ દયાળા,
કુલ બશરકો રહેમી છાયો—માબાપ હો તો અયસે હોઃ—જગત.

ફીરેસ્તા કહું યા રાહબર, ઇનશાંકા ખૈયરખા નામવર,
દીલે દર્યાવ છલા છલ,—માબાપ હો તો અયસે હોઃ—જગત.

આલીકકી ઉત્તમ પૈદાશ, કુદરતકી એ મૂળ મીરાશ,
દાદગર ઇસ ફાની દુન્યાકા,—માબાપ હો તો અયસે હોઃ—જગત.

પીલાવે પ્રેમકા પ્યાલા, ખીલાવે પ્રીતીકા ભોજન,
હસાવે પ્રેમકી બાતોંસે-માબાપ હો તો અયસે હોઃ—જગત.

બનાવે પ્રેમકી સડક, સફર પુરી કરને ઝડપ,
ચખાને લેહઝત ઈરમકી,–માબાપ હો તો અયસે હોઃ—જગત.
આમીલ કામીલ સબ ભેદોંકા, કરામતે કુદરત રહેમતકા.
માલીક મીઠી મોહબતકા, માબાપ હો તો અયસે હોઃ—જગત.
આશરા દો જહાં કાં, હરકુસુમ, ફીદા હમ નામપે હરકુસુમ.
કયામત.તક 'અસર' હરકુસુમ, માબાપ હો તો અયસે હોઃ—જગત.

નં. ૬૫ રાગ ખમાજ પીલુ કવાલી તાલ ધુમાલી.

મઝા ઉડાવો, કરો ધૂમધામી, ચંદરોજકી હએ શાદમાનીઃ—
જવાની અએશમેં ખોહ રહે કયું, રોવોગે પીરી લીએ જવાની—મઝા.
શરાબે મસ્તીમેં જો મસ્ત હો, જંગે હવ્વસકા હોકે સવાર,
નીશાકી બહારમે——સપડાતા જાલમેં,
પછતાનાં આખરે ઉમ્ર સારી—મઝા.
દૌરે દોલત જીનહાર ન રહેગી, રહેગાં નામે નેકુ એ જહાંમે
'અસર' ઓ બાસ,—આખીર સાથમેં
સભી સરાસર હોગા ફાનીઃ—મઝા.

નં. ૬૬ રાગ માંડ તાલ દાદરો.

દીદાર હૈયે તારો રમેરે, કયારે આવો મારે ઘેર
કયારે આવો મારે ઘેર, હરનાથ કયારે આવો મારે ઘેરઃ—દિદાર.
હર તારાં નુરને નમવાને આતુર,
તલબ રહ્યો છે જાન મારો, જ્યારથી થયોછ દૂરઃ—કયારે આવો.
કદમ મુબારક આવે કયારે, આંગણે મારા,
જંજાલથી મુકત જાણું દીદાર જોઇ તારાં—કયારે આવો.
એકદર દૂન્યા જોઈ થઇછ હું આઝીઝ,
હરખથી હર ભેટ મને હું ખાકસાર નાચીઝઃ—કયારે.
તું ગયો ને ભાન ગયું, ગયું ચીત ને હોંશ,
હર તારાં નુરથી આપ નેણુને જોશઃ—કયારે.
અમરગીથી સાથ રહું, રહેવા તારે બાર,
દાતા રક્ષક, તુંજ મારો મુરાદ પુરી પાડઃ—કયારે.

નં. ૬૭ રાગ ખમાજ ગઝલ તાલ દાદરો.

ગીરદીશ કી ચકકકી, બીન અવાજસે પીસે,
કોણ બચાવે જો તું નહિ હરનાથ.
રંજો મુસીબતકી જાલમેં ફસે હુએ,
કોણ બચાવે જો તું નહિ હરનાથઃ—ગીરદીશ.
મકકાર મતલબકા સંસાર સબ દેખા,
ન કોઇ શરીક વખ્તે ગમીમે.
સુખમેં બૈઠે હુવે દુઃખકો કયા સમજે,
કોણ બચાવે જો તું નહિ હરનાથઃ—ગીરદીશ.

મોંહ ચોપડી રહેમ કોઇ બતાવે,
કોઇ ભલે બૈઠકે મયલ ધોવે,
માલદાર મસ્ત હૈ ઝરકી મસ્તીમેં,
કોણ બચાવે જો તું નહિ હરનાથઃ—ગીરદીશ.

દુવા હી દુવા કી રખ્ખું મએ આરઝા,
ગમખ્વાર તું મેરે, યેહ મેરી શધ્ધા.
કદમો પે તેરે પડકે પુકારૂં,
કોણ બચાવે જો તું નહિ હરનાથઃ—રંજો.

નં. ૬૮ રાગ ભૈરવી તાલ દાદરો.

અરે આ સંસારમાં—તું જન ઉપયોગી થા,
હેયે હીત પ્રેમથી ધરી,–તું જન ઉપયોગી થાઃ—અરે.

મારૂં મારૂં કરતો ફરે, તારૂં કોણ છે ?
કોણ જાણે કાલ કેવી,......તું જન ઉપયોગી થાઃ—અરે.

ગરીબ લાચારનો તું દાતાર, દાતાર તારો ખુદા,
આપશે તેવું પામશે વળતી, તું જન ઉપયોગી થાઃ—અરે.

ખાલી હાથે જવું પડશે, કર લે ભલી ભલાઇ,
દયા દેવીનો થઇ પુંજારી...તું જન ઉપયોગી થાઃ—અરે.

નં. ૬૯ રાગ ભૈરવી તાલ ધુમાલી.

કોણ જાણે કાલ કેવી......રે
નહિ ભાન નહિ જ્ઞાન,
રખે કાલે આવી કાલ શીક દે બેડી:—કોણ.
રહ્યું નથી રહેશે હયાં સદા અમ્મર,
રહેશે રેહણી કેહણી રે:—કોણ.
દયા ધરમ દાન, જ્યાં ટક ધાંટીમેં છે પ્રાણ,
હાથે કીધું સ્વર્ગે સાથ, એજ ખરો પરમાર્થ:—કોણ.

નં. ૭૦ રાગ યમન કલ્યાણ તાલ ત્રીતાલ.

પ્રેમની ભાષા બદજાત શું સમજે,
બલીહારી પ્રેમની પ્રેમીજ સમજે:—પ્રેમ.
પ્રેમનો પ્રેમી, દીલે છે રહેમી,
એ ખુદાઇ બક્ષેશ ને ગવાર શું સમજે:—પ્રેમ.
પ્રેમે પરમાત્મા, પ્રેમે મહાત્મા,
પ્રેમીનેજ પોતાનું સ્વરૂપ સમજે......પ્રેમની.
દીલનાં દુઃખીઆં, પ્રેમે છે સુખીઆં,
પ્રેમી નજરમાં આરામ સમજે ?—પ્રેમની.
પ્રેમનો પ્રીતમ દીલે છે ઉત્તમ,
પ્રેમી મંદીરમાં ખુદાને સમજે ?—પ્રેમી.

નં. ૭૧ રાગ જીંજોટી કાફી તાલ કેરવો.

હરી વસે દીલમાં ગાફીલ રહી, ખોયો મેં સારો ભવ,
માયાનાં મીઠાશમાં રહી, ખોયો મેં સારો ભવઃ—હરી.
સૌ રહેશે આઘાં, આવે નહિ કોઇ, મરવું એકલું જાણુ,
સંસારી નીંદમાં પડી, ખોયો મેં સારો ભવઃ—હરી.
નહિ આવે કામ હયાં, કોઇ બીજું આખીર હરી નામ.
દૌલત કે ઘરબાર, હોય પુત્ર કે પરીવાર,
હરી, હરી, ભાવથી ભજી, સફળ કીધો ભવઃ—હરી.

નં. ૭૨ રાગ બીલાવલ. તાલ ધુમાલી.

અરે મેરા કુચ્છબી ગમ ખા રે,
દમ ખીંચું ઉમીદસે, તરછોડ નાં મુઝે તું.
બાપ મેરે હસાકે જા રેઃ—અરે મેરા.

શએર.

મરનેકી પરવાહ નહિ, ઇસ હાલત સે બેઝાર,
બીન આંખ મરનાં ભલા, કુચ્છ રહેમ કર સરકાર.
આસું ગમકા ગીરાતી હુએ, નયનો મુઝ અભાગ.
સુખસે રોનાના ભલા, તેરે હાથ હરનાથઃ—દમ ખીચું.

નં. ૭૩. રાગ માંડ તાલ ઘુમાલી.

અરે ખુશાલ રહો, જાનો મન હમરે, દયાવંત હરનાથઃ—
ઉમ્મર દરાઝી, તરો તાઝગી આબાદો આબાદઃ—ખુશાલ.

ભગવાન શ્રી અરજ સુનો, કરો હમપે આભાર.
હરનાથ હમ મીસકીનોકા, દીલાવર દાતાર.
શીતળ છાયા, છત્ર શીરે, બક્ષો ગરીબ નવાઝઃ—ખુશાલ.

શુક્ર ગુઝારી, ખુશી ખુરમી કીયા રોશણ ચેરાગ.
માત પીતાકો હૈયાત રખો, હમ બચ્ચોં કે ભાગ,
આમીન આમીન મજલીસ પુકારે, આમીન કરો જગનાથઃ—ખુશાલ.

નં. ૭૪ રાગ ઇંગ્રેજી.

જરપે નહિ કરના ગુમાન,
જોરપે નહિ હોના મસ્તાન,
જોબન ચાર દીનકી તું માન,
સુખસે ફુલનાં નહિ ઇન્શાન.

રબકી રહેમ તું માન લે, કરામત ઉસકી જાણ લે,
નહિ તેરા હયે યા મેરા, સબ ખેલ ઉસીકા...જી.

આયા જગમે ખાલી હાથ
નેકી આયગી આખર સાથ,
આજ હય તખ્ત ઔર કાલ હએ ખાક
કર લે ભલાઇ દીલસે પાક.

દુન્યા હયે મકકારી, મતલબકી સબ હયે યારી,
નહિ હએ એ ફુલવાડી, દો ધારી તલવાર...જી.

બદગોઈસે હરદમ રહે બાઝ
જીભ હુએ હરી ગુણુ કે ખાસ
કલ હુએ કુયસી ખુદા બાત,
કલકા જીના ઉસકે હાથ.

કર લે સુમરણુ પ્યારે, આજ ચંદણી કલ અંધારે
ન–હો ગાફીલ એ રંગમે, ખુબ સમજ લેના...જી.

મીઠા બોલે પેટમેં ડંખ
આદમ નહિ શએતાનકા સંગ
ખોદે કબર મુંહસે યાર
ઉસપે હુએ ખુદાકી માર

આજ જો હુએ તું આલા, સાફ દીલકા ડાલ દોશાલા,
કલ નહિ તો મોહ કાલા 'અસર' સોચ લેના...જી.

નં. ૭૫ રાગ લાવણી તાલ દાદરો.

જ્યાં નજર દેખું બસ હર–હર હરનાથ.
શ્વાસે હરનાથ, પાસે હરનાથ,
ઉપર નીચે ભીત્તરે હર હરનાથઃ—જ્યાં

જળમેં થળમેં એજ મોહક મુરત,
રોશણી રજકણુમાં બસ હર–હર હરનાથઃ—જ્યાં

કોયલનો પોકાર હર–હર કરે વાણી,
હર પળ હર સ્થળે બસ હર–હર હરનાથ—જ્યાં

ડર નહિ દુન્યાનાં દૌરનો એક પલબી,
જ્યાં મનચીત હૃદયમાં બસ હર–હર હરનાથઃ—જ્યાં

અંત ઘડી દીદાર, દેવતાઇ દેજે તારા,
ચઢું સ્વર્ગે સાથે બસ હર–હર હરનાથઃ—જ્યાં.

નં. ૭૬ રાગ ખમાજ પીલુ તાલ દાદરો.

નામ રમે હર કુસુમ.
મનમેં રમે, ચીતમેં રમે, દીલમેં રમે...હર કુસુમઃ—નામ.

રૂપેરી ચંદ્રનાં કીરણુ અંધકારમાં ફેલાય,
પ્રકાશ હર કુસુમનો અંતરે છવાયઃ—હર કુસુમઃ—નામ.

પ્રેમ ધરે બાળ બાળા, યાદ કરી હરખાય,
આનંદ આનંદ હર સ્થળે. ઝળકાટમાં જણાયઃ—હર કુસુમઃ—નામ.

પ્રેમ પ્રવાહની નીત્ય છાંવ, રસીક ગુણી ગોપાલ,
રહો રખ્ખો પ્રેમે જોડી, 'અસર' ચંદ્રોકાલઃ—હર કુસુમઃ—નામ.

નં. ૭૭ રાગ પીલુ મીશ્ર તાલ દીપચંદી.

અબ ગયો પ્રેમ છોડકે હમારા હમે,
બનાયા ફેર હમકો બેચારા હમેઃ—અબ.

કીયા દીલ જાના, અબ કોણ જમાના,
દેખેંગે પ્રેમકી સુરત હમેઃ—બનાયા.

મૌત નહિ તરસાનાં, કોઇ રોજ ભુલાનાં,
જીન્નતકી રોશણી દીખાના હમેઃ—બનાયા.

ખુબ મએ પએછાના, નહિ અબ બેગાનાં.
તુમે દીલકા સરોદ બજાનાં હમેઃ—બનાયા.

તુંજ હાથ નીભાનાં, હમકો બચાનાં,
મારનાં, તારનાં, હસાનાં હમેઃ—બનાયા.

નં. ૭૮ રાગ પીલુ તાલ લાવણી.

નમન પ્રેમસે દુવા દીલસે લેનાં હરનાથ,
માતા કુસુમ કોબી આભારસે દેના યાદઃ—નમન.

ફેર દરશણુ દેનાં, દોને સાથમેં આના
સમજો હમકોબી, આપકા ભાવીક ભક્ત પુરાણાંઃ—નમન.

રહો સુખરૂપસે અમ્મર અમરત ધારા
રખો મહેરકી નજર માલીક આપ હમારાઃ—નમન.

દુવા દીલકી દીલસે રખના અપની સાથ
છત્ર બની જીવો જુગ-જુગ કુસુમ હરનાથઃ—નમન.

નં. ૭૯ રાગ ઝીંઝોટી તાલ ધુમાલી.

જીયાં ધીર ધર એ કયસે સમજાવું રે,
પીયુ પરદેશ તો કયસે અએ બોલાવું રેઃ—જીયાં.

પ્રીતમ આવો, મદ રસ પાવો રે
મન સુરત બીન કયસે મ[illegible]ાવું રેઃ—જીયાં.

એગી આવો પીયાં, બાત [illegible] સાવો રે
ધીર નહિ દીલકો, કબ મ[illegible] પાંઉ રેઃ—જીયાં.

બીન આપ સુરત, વૈરાગ મન ભાવે રે
આવેગો કબ દીન, મંત્ર મનકા સુનાઉં રેઃ—જીયાં.

મનકા મનન કર, નામકા સ[illegible]રણ કર,
જગાકે પીયુકો બીત્તર [illegible]ાઉં રેઃ—જીયાં.

પ્રેમકા સાગર, પ્રેમકા [illegible],
પ્રેમકી દોરીસે જ[illegible] [illegible]ાવું રેઃ—જીયાં.

નં. ૮૦ રાગ જીંઝોટી તાલ દાદરો.

ખયર કરો સરતાજ ઓ દયા રહેમકા,
ભારી દરબાર હુએ આપકી, માલીક મોહતાજકાઃ—ખૈયર.

મુશકીલ હુએ વખ્ત યે, દૌરંગ જમાના,
સોદા હરજા, ઉલફતકા, મતલબકા ખજાંનાં
બેઢંગ રંગસે બને શરીફ દીવાનાં,
ખાવે.........પાવે.........જમાવે.........
બે ઢંગસે, ગએર સંગસે, ફરીબ ફંદસે
ખેલ દીન ચારકા...................ખૈર કરો.

ચમનકે તેરે ગુલોંકા કર મુજપે નીસાર,
રંગ રાગ, સોનેકી બારાદરીકા દેખા,
સમજને 'અસર' રીયાસત કર હોંશસે હુશીઆર,
ચીતસે,.........પ્રીતસે,.........દીલસે.........
નેક ધ્યાનમેં, પ્રેમ ભાવમેં, હરનામમેં,
મુશતકીમ ખરા.........ખૈર કરો.

નં. ૮૧ રાગ માંડ તાલ ઘુમાલી.

ઇંતેજાર મએ પીને તેરો પ્રેમ
બૈંસરી મનમેં બજા રહી રેઃ—ઇંતેજાર.

હર લીયો મન મોરારે,
ઢુંઢું મએ કૌનુ નગરીયાં
આલા દુન્યામેં નહિ કોઇ
સુધયાં નેઝારકી ચુંબ રહી રેઃ—ઇંતેજાર.

તડપું તડપે માંહી જળમેં રે
માંહીયાર હું મોરા રે
સુંદર શ્યામ માહ ચંદર
તસવીર મનમે છપા રહી રે:—ઇંતેજાર.

દીલ પતંગ ચાહું બન જાય રે, ઉડ મએ કયસે આવું
હસ્તી સુરત ફેર પાવું,
અખીયાં તરસે ગમ ખાઇ રે:—ઇંતેજાર.

નં. ૮૨.

1 The Preme–Pootly is Laughing
Maiden 'Vasanta' fair and bright,
The Nature bestowed her a gift,
Feathered garb to delight

2 Delighted is the maiden,
Her Joy has no bound,
Delighted every mortal being
Seeing joy all around.

3 Mother Nature smiles softly
O Mother–always sweet
Sweet all Thy actions,
Sweet all that you reap.

4 Sweet is Thy boon,
Charging maiden to appear,
In pleasing costly dress,
Once in a blooming year.

5 What are thoughtful blessing
After weary winter days
Giving life and viogur
And glorious golden rays

6 Landmarks by winter pricks,
Trees with ghastly forms,
The vernal air of Vasant,
The whole Universe adorns.

7 Beds of flowers gaily
Charging air with Love,
Hymns in hissing Language,
Sending love above.

8 By Divine thoughts encouraged
Seeing Nature's love and charm
I lay my head before Thee
Oh Hara stretch your Arm.

9 Mother Nature thou art mine
Oh save me getting shorn
Bestow your love as gift
Oh save my eyes deformed.

Be my mother, helping me,
Be my Godess of light
Love me I am unfit though
Pray restore me my Sight

নং. ৫৩.

(To Thee we adorn, in Thee we abide)
Days were bright and charming,
and gaily singing birds,
Contentment ruled in every hearts
. and life in Universe.
Young and old of all rank, without
restriction,
Clustered at the Love Lord's feet
in deep deep attention

CHORUS.

To Thee we adore, how deeply deplore,
Hara, Hara, Thou Light of all light,
We love-bound now forsaken, from dark
Thou once awakened,
In Thee we muse, in Thee we rest, with Thee
we all abide

All who knew Him loved Him, but
none has riddle solved
Who and where from Haranath, no
mind could ever recall.
To promote Faith in mankind,
indefatigable was He.
From place to place in country preached
love unceasingly

CHORUS.

Alas the Lamp of Wisdom, the lustre
is no more,
The Dawn star faded in the depth of
heavens light azure
Pray grace and shower confetti, knowing
we are Thine
With a send off wish for safe Home back
to your Golden shrine.

નં. ૮૪.

THE BHAGWAN'S FLUTE.

Hind old land of Rishis, Lord Krishna's
place of birth,
Where He is worshipped, with His Flute
with reverence and mirth.
With Flute inseparable, the Bhagwan
preached along,
Blowed and played the charming notes
and still going strong.

CHORUS.

Come comrade be up and doing, sing for
sacred Flute,
The Bhagwan's Souvenir to world, O pay
your warm tribute.

The notes so melodious, for Love devine
and true,
Still ringing on and on for generations
through.

From Himalya to Comorin, the lulling
tunes resound,
Bewitched all men and roaming beasts
sealed harmony all round.
Universal Love and Peace, His mission
High divine
The Golden Flute all hearts invoked
faithful to Master's mind
CHORUS.

The psalm of liberation for souls to liberate,
The mighty Flute played no less a part,
and we commemorate,
Praising singing merrily, our present
Lord and Flute,
Shree Haranath shares the happy lot
warmly we salute.
CHORUS.

નં. ૮૫ રાગ ખમાજ જીલ્લા તાલ ધુમાલી.

આવો બંગ-વાસી આવો બંગવાસી,
ગોકુલનાં રસીક પ્રેમ પ્રવાશી:—આવો.

મંદ નેત્રો હર્ષથી ચમકાવી મને કરો દીપવાલી,
વધાવ્યે ઉમંગથી સરવે, પધારો, પધારો, આતમવિલાશી:—ગોકુલ.
ચંબેલી મોઘરાં તણો સાદાઇ, પમરાટ ભયો ભારી
લંપટમાં રમવા કાજે, મચાવો રચાવો રંગ કૈલાશી :—ગોકુલ.

ભાવથી છલકાવો, પ્રેમની પ્યાલી, પીવાને જળ અમરૂત,
સ્નાન શુધ્ધી સાગરનું દઇ, 'અસર' ઉગારો હૈઆં ઉપાસી—ગોકુલ.

નં. ૮૬ રાગ જંગલો તાલ ત્રીતાલ.

આયો પાયો ગંજ દૈવીક અવતાર,
કયા શાન મજેહદાર :—પાયો.

ચીતકી સફાઇ, મનકી ભલાઇ, પ્રીતકા પ્રેમી પતંગ,
ઉરાવો બનકે દીલદાર આવો—(૩) :—કયા શાન.

માતકી માયા પ્રેમકી છાયા, ગોકુલકા ગોપી નવરંગ
ખેલો ખેલ સજકે શીંગાર :—આવો (૩) :—કયા શાન.

હીલમીલ ગાવો, હરકુસુમ મનાવો, જીતો પ્રેમસે હરીકા મન,
નીંદસે બનકે બીદાર—યારો—(૩)—કયા શાન.

અવસર બીટે 'અસર' તુટે, મચાવો પ્રેમકા જંગ.
વરકે ચરણો બોસ્તવાર :—યારો :—કયા શાન.

નં. ૮૭ રાગ કાફી જીલ્લો તાલ દાદરો.

લબ્ઝ પે મેરે મનકા મંત્ર—જય હરનાથ,
વખ્તે મુસીબત બાંગે બુલંદ—જય હરનાથઃ—લબ્ઝ
રંજો ગમમેં સંકટ બીચમે, બનું જો ગાફીલ,
પાવું આશરા જો કીયા પોકાર—જય હરનાથઃ—લબ્ઝ પે.
યે દુન્યા મકકારી સિહા અંધેરી, સુઝે નાહી રસ્તા,
દેખું બાજુ મેં જો સોંચું પ્રેમસે—જય હરનાથ;—લબ્ઝ પે.
ફીકર નહી કછુ કીસીકી, ભુત હો-યા-શએતાન
બે તાકત સબ જો કીયા શૌર—જય હરનાથઃ—લબ્ઝ પે.
ચાહવે રાહત, દીલકુ આરામ, યહે હએ ફુલોકાં બીછતર,
બના દે પ્રેમકા, તકીઆ કલામઃ—જય હરનાથ—લબ્ઝ પે.

નં. ૮૮ ખમાજ પદ તાલ ઘુમાલી.

જીવ તને કોઇ ન આવે કામ, જ્યારે કરવી છેલ્લી સલામ,
જીવ તને ભલાઇજ આવે કામ.
પૈસાને ઘરબાર બચ્ચાં સ્નેહી, જગની દોડ અને ધામ:—
જીવ તને કોઇ ન આવે કામ.
સ્વાર્થ ને અભીમાન, લોભ ઠગબાજી, પરલોકે એ કોડી
દામ:—જીવ.
ચુગલખોર જીભલી, દયાહીણ કૃત્યો, જાય તે તો નર્કને ધામ :—જીવ.
ગુણી ગુણીજન જશવંત કાર્યો, બેઉ જગે અમ્મર ઇનામ:—જીવ.
ગરીબના વાલી દુખ્યાં ઉગારી, 'અસર' બેહસ્તનો મુકામ:—જીવ.
અમ્મર શાંતી સ્વર્ગનો પમરાત, કર દયા ધરમને દાનઃ—જીવ.
સફળ કર ફેરો હુમત હુખ્ત, હુવર્શતના ગોખી કલામઃ—જીવ.

નં. ૮૯ રાગ પીલુ મીશ્ર તાલ ધુમાલી.

કીસ્તી હમારી તેરે હાથ, ઉતારો પાર ઓ હરનાથ,
નાખોદા સફર ઉસ પારકા, ઉતારો પાર ઓ હરનાથ,
મંજલ હુએ દૂરકી ભારી, હાથ હુએ સબકા ખાલી,
ગઠલી સાથ પાપ પુણ્યકી, ઉતારો પાર હરનાથ.
ન કોઇ સાથી, ન કોઇ રાહબર, ન ધન યા માલ, ન કોઇ દીલબર
ઇસ હાથ દે ઔર ઉસ હાથ લે, ઉતારો પાર ઓ હરનાથ
હીલમીલ કે સબકો રહેના હુએ, ન તેરા મેરા ઝગડા
આખીર દીલમેં નામ ઉસીકા, ઉતારો પાર ઓ હરનાથ.

નં. ૯૦ રાગ માંડ ખમાજ તાલ કાવલી.

ચાહે રહે તું દૂરકે પાસે રે, નહિ અંતર મનમાં આણું,
લહેર લાગી મને એવી તો—ન બીજી લંપટ જાણું:—ચાહે.
ભાનમેં દેખું દીદાર તારાં, પરમહાતમાં હું માનું,
દરશણ લઇ તૃપ્ત હું બનું, નહિ બીજી જંજાલ જાણું:—ચાહે
ચીતમાં વાંચું સમજું તુંને, ચીતમાં ગીતથી ચાહું,
આજ્ઞા પ્રેમથી શીશે ધરી, પ્રેમનો પ્રેમ રસ પાવું:—ચાહે.
હર હર કરતી બેઠી જ્યાં હું—તારૂં મંદીર માનું,
શુધ્ધી બુધ્ધી તુંજમાં ભરી—પ્રેમનો મંત્ર ગાવું:—ચાહે.
નીત્ય ગાવા ગુણ તારા જેમ જીભે માંગું,
અમ્મર 'અસર' આત્મે ધરી, આત્મીક રોશણી માંગું:—ચાહે.

નં. ૯૧ રાગ કાફી ગજલ તાલ દાદરો.

કીસ કદર મીલાવું શુર સીનારકા, બતા મુઝે,
કામીલ હોને તૈયાર મય, રાસ્તા બતા મુઝે:—કીસ.
તડપતા હુએ જી મેરા નીકાલું કુચ્છ સરોદ,
હૈરાન પરેશાન મય, રાસ્તા બતા મુઝે:—કીસ.
હલકમેં મેરા દમોદમ નીકળ જા રહા,
'અસર' નહિ એ શુરે તાર, રાસ્તા બતા મુઝે:—કીસ.
હુશીઆર કર પોંહચે અવાજ, તુંજ દીલકા ભીત્તર,
લાલારૂખ સમજકે મુજકો, રાસ્તા બતા મુઝે:—કીસ.
શીખા દે ખોલકે આંખ મેરી, ગાન તાનકા સબક,
શીરી અદાસે ખીંચું શુર, રાસ્તા બતા મુઝે:—કીસ.
સતાએ, દુખાએ, હુંવે હુએ દીલ, પુરા કર અરમાં,
બજાને ગત પ્રેમ ધુનસે રાસ્તા બતા મુઝે:—કીસ.

નં. ૯૨ રાગ સીંધ ભૈરવી તાલ કુમાલી.

ઓ નાથ નાથ નાથ રે તું કદી નાં છોડતો સંગ,
સુઝે નહિ કયાં દેખું, કેમ ઠેરવી ચાલું મન:—ઓ નાથ.
સિવાય તું નહિ કોઇ યાર, નહિ કોઇ ગમખ્વાર,
હસું વસું તુંજ કૃપાથી, તુંજ યાદમાં મગન:—ઓ નાથ.
હાતમી પ્રેમ વહી ગયો, છે જુઠો આ સંસાર,
કોઇનો આશરો નહિ જડે, આ જગનાં દો રંગ ઢંગ:—ઓ નાથ.
ગરીબનો તું છે વાળી, દુઃખ્યાં તારે આધાર,
ચાર દિવસની ચાંદરણી, આખીર સર્વે ભસમ:—ઓ નાથ.
જીંદગી છે પરપોટો વરસાદનાં છે વાંદળાં,
હાલે ચઢી જાય ઉતરી, એવી 'અસર' નવરંગ:—ઓ નાથ.

નં. ૯૩ રાગ મીશ્ર જોગી તાલ ધુમાલી.

હીલમીલકે ખુશીઆં આજ મનાવો, આજ મનાવો,
હર કુસુમકી જય પોકારો.

રંગ રાગસે રે, હરખ હૈયે મનાવો, હૈયે મનાવો, મોહન મુરલી
ઉત્સવ ઉજાવો—

હુવે મુબારક આજકા દીન હરનાથ,
મહા ભગવાનકા એ રોશન ચેરાગ,
રહો સુખરૂપસે કરને કો પરમાર્થ
સુનાવ મુરલી સરોદ, મોહક દીદાર દીખાવો, દીદાર દીખાવો,
મોહન મુરલી ઉત્સવ ઉજાવો:—હીલમીલ.

સુંદર બાંસરી ભગવાનકી પુરાણી રે,
શ્રી ગોવીંદ ગૌરાંગને સુનાઇ રે,
અબ હીસ્સે મેં તુંમે પાઇરે,
દીલે તલબગાર 'અસર' સુનાકે નીભાવો, સુનાકે નીભાવો,
મોહન મુરલી ઉત્સવ ઉજાવો:—હીલમલ.

નં. ૯૪ શુધ્ધ માંડ તાલ ધુમાલી.

ભક્તિ વિના નહિ તારણુ,

ભક્તિ કર, ચીત ૠશમેં ભર:—ભકિત.
દેહ મનની શુધ્ધી વૃધ્ધી આધાર,
જોડે કુદરત સાથ અંતર વિચાર,
ઓછો કરે કષ્ટનો બોજ ભાર:—ભકિત.

ભકિતથી રૂહ્દયમાં લીધો ઇશ્વર,
ભકિતનાં બળની છે બળવાન 'અસર',
પરમ દ્રષ્ટી પામી શાંતી અમ્મર:—ભકિત.

નીરમળ ક્રાન્તી વૈકુંણ્ઠ નિવાસ,
તનમનની સફાઈ ને આત્મ પ્રકાશ,
ભક્તિથી આખરે પોહચવું કૈલાશ:—ભક્ત.
ખુદાની ખુદાઇને ઉત્તમ પૈદાશ,
રાહબર ને અણદીઠ ભેદોનો ભાષ,
ભક્તિ ખોલે સ્વર્ગનાં દ્વાર:—ભક્તિ.

નં. ૯૫ રાગ ખમાજ તાલ ધુમાલી.

હરનાથ મેં તુજમેં ધીર ધરી,
ધીર ધરી, સર્વે હીમ્મત ભરી:—હરનાથ.
શીતળ છાયા પ્રેમની પામી, હવે સુર્ય અસ્ત,
આંખ થકી દૂર થયો ખરો, ત્યાંથી દેશે લક્ષ:—મેં તો ધીર ધરી.
કોણને સમજાવું ઇચ્છા મારી ચીત ભ્રમ ભાનનું માપ,
ન થાકે લખતાં પ્રેમ પત્રીકા, તું આકાશી બાપ:—મેં તો.
મીઠી માતા પ્રેમી પીતા જીવનુ જીવણ જોત,
ભલી બુરી પણ છું તારીજ તુંજપર મારો બોજ:—મેં તો.
ચાહે હસાવ, ચાહે રડાવ, તારે ખોળે શીર,
છોડયું હૈયું ચરણે તારા, માની તુંજમાં ધીર:—મેં તો ધીર ધરી.

નં. ૯૬ રાગ પીલુ મીશ્ર ખમાજ તાલ કેરવો.

સંસ્કાર પ્રારબ્ધનાંથી લીધાં, હમને ચર્ણે તારાં રે,
માનીએ વિસારે નહિ દોષીત ધારી,
તોય કાપ, હોય પાપ, કરી માફ હમારાં રેઃ—સંસ્કાર.

શરણાગત છૈયે તારાં તુજમાં સમાઇ,
દીલે ધર, દયા હર, ધરી કર, હમારાં રેઃ—સંસ્કાર.

વરદ થજો મહા શ્રી હર, મોતી યાળે વારૂં,
પ્રેમે ભાળ, પ્રેમી બાળ, ચંદ્રોકાલ નીરાળાં રેઃ—સંસ્કાર.

નં. ૯૭ રાગ પીલુ કાફી તાલ કુમાલી.

વસંતનો બાહાર, ગયો બદલાઇ, પીયુ મારા ગયા રીસાઇ,
બગીચે ગોલાબનો કયારો, જીવથી તે અતિ વહાલો,
અરે શા કાજે એવો કોપ, ગોલાબ મારો ગયો સુકાઇઃ—વસત.

તળાવ દીપે કમળથી ખાસ, દેખાવ જાણે નવરંગ કૈલાશ,
અરે એવો શો મુજ અપરાધ, કમલ મારૂં ગયું કરમાઇઃ—વસંત.

હસ્તી કુદરત લીલાહથી પુર, પીયું પ્રેમથી તેમાં ચકચુર,
આજે કાં સઘળું વેરાણુ, જીવન મારૂં ગયું કચડાઇ.—વસંત.

કરવા સેવા હરદમ તૈયાર, ભલે વધે સેવાનો ભાર,
હૈયે રમે 'અસર' રંગત, ન સહન થાએ તારી જુદાઇ—વસંત.

કહે તું મુજમાં વસે, કહે નથી ગયો રિસાઇ.
હરખાવ દઇ એવી વધાઇ, રહોછ તું મુજમાં સમાઇઃ—વસંત.

નં. ૯૮ રાગ ભૈરવી તાલ ત્રીતાલ.

જય–હર જય–હર જય–હર જય,
નામ જેનાં મુખપર નહિ ચિંતા કે ભયઃ—
પ્રેમની મુરત સજી, સુખ વિલાસ તજી, તેં શોભાવ્યો આ સમય,
ધર્મી અધર્મીની પ્યાસ છીપાવી, પ્રેમ જળે છલકાવ્યાં હૃદયઃ—નામ.
નામ અતી નીત નિર્મળ, મંત્ર મહા શુદ્ધ પ્રબળ, જપી કરે ભવનો ઉદય,
સુખમાં દુઃખમાં નીરંતર સોડે, હર નામથી હર જગ વીજયઃ—નામ.
રાધે-શ્યામ બોલો, કુસુમ હરનાથ બોલો, રાખે દુઃખ કે મોતથી નિર્ભય,
પ્રૌઢ પ્રતાપી પ્રેમ પ્રવાશી, હર્ષથી મનાવો જય–જય નામ જેનાં.

નં. ૯૯ રાગ કાલીંગડો તાલ ધુમાલી.

જોયો–જોયો તારો રંગ કૈલાશી, પ્રેમનાં સાગર,
સોનેરી સાંકળ બની જોડયાં કુદરત સાથ,
નહિ જોઇ જાત ભાત, રહ્યો પ્રેમ સેવક દાસ,
બોલો જય–જય–જય–હરનાથઃ—જોયો.

જોડી બની પાગલ બનીએ પાગલ તારી સાથ,
અરે કયારે એવાં ભાગ–નહિ યોગ કે વનવાસ,
બોલો જય–જય–જય હરનાથઃ—જોયો.

લીધાં જેને પડખે તારાં, થઇ રહી ત્યાં મેહર,
મચે આનંદ લેહર લેહર, રહેવાજી ગાજી ઘેર,
બોલો જય–જય–જય–હરનાથઃ—જોયો.

અદભુત શકતી અજબ વ્યકતી, અજબ ગુણી દાતાર,
જોગો પણ નહિ જાણ્યો, તારૂં બળ ભેદ અપાર,
બોલો જય–જય–જય–હરનાથઃ—જોયો.

નં. ૧૦૦ રાગ ભૈરવી ત્રીતાલ.

સિવાય તારી જય જય નહિ ભાન, આવે નહિ કોઇ કામ,
જગની, માયા પ્રીતમાં નિરાશી હરઆંન :—સિવાય.

દુ:ખમાં એકલો તું રહે પાસે, સુખમાં સ્નેહી અનેક,
આખરે એકલું જવું પરલોક, જીવ કર લે કામ કાંઇ નેક
હર હર કરી, હૈયે ભાવ ધરી, ચર્ણે શીર મેળી,
દાસ બન રહી, ધરી પરમાતમાં ધ્યાન :—સિવાય.

નં. ૧૦૧ રાગ સીંધ ભૈરવી તાલ દીપચંદી.

હરદમો દમમેં તું, હર રચનામેં તું,
રહે જળ થળમેં તું, વાયું અગ્નિમેં તું :—હર.

નહિ કોઇ ખાલી બાકી, હર સ્થળમેં રહે તું
વ્યાપે ઘટ ઘટ ગુપત, સર્વ વ્યાપક રહે તું:—હર.

જીવણુ માયા મધ્યે તું, સર્વે ભૂવન વસે તું
ભૂલું પણ નહિ ભૂલે તું—અખંડ પ્રેમનો પીતા તું:—હર.

નાડી ધડ ધડ ધડકે, કહે હ્રદયમાં વસે તું
ચીતે ચૈતન ભરશે, પ્રગટ સદા રહેશે તું:—હર.

હર-હર—જપું તે તું—બોલું હરનાથ તે તું
આસનાં વાસનામાં છે તું મુરત મનની તે તું:—હર.

નં. ૧૦૨ રાગ ખમાજ તાલ દાદરો.

ગાવું સ્તુતી પરગટ 'હર' મારો સ્થળે હયાં
'હર' મારો સ્થળે હયાં, નિસાર મારો આત્માઃ—ગાવું.
નચીંત ફરૂં, હરૂં રમું, ડરૂં નહિ 'હર' ઠામ ઠામ
જાન–માલ–બાલ–ફાળ–'હર' ચરણે ચાંપીઆઃ—ગાવું.
હૈયે ઉજાસ, મને પ્રકાશ, જીવે હર્ષનાદ જામીઆં
સેવા સેવક 'હર' મંદીરે 'હર' 'હર' લલકારતાંઃ—ગાવું.
આનદ મનાવે, ના વિસારે, ભૂલી ભુલાય મન વિખરી,
હરે 'હર' ધરી કર પ્રેમે જેને સાંધીઆઃ—ગાવું.

નં. ૧૦૩ રાગ પીલુ તાલ ધુમાલી.

કહાં ગયો તે આનંદ, સામને દીસતો સાક્ષાત,
કહાં ગયું તે જીવણુ, પ્રેમી તણાં માત તાતઃ—કહાં.
ગોકુલના ગોપાલ રે, સૌનો તું આધાર રે
જન–જન–સંતાપે આણી પ્રીતઃ—કહાં.
માયા મેવો હૈયે ભરી, તૃપ્ત પ્રેમ અમૃતે કરી,
નીસરી ગયો તું, વિસારી પ્રીતઃ—કહાં.
નહિ મળે કમલ ચરણુ સ્પર્શ, કહાં હવે આલીંગનનો હર્ષ
છવાઇ છે 'અસર'થી અમ્મર પ્રીતઃ—કહાં.
વિલાપે સોડે સમતાં, વિલાપે સંગે રમતાં
વિલાપે જે સમાયાં ગાંઠી પ્રીતઃ—કહાં.

નં. ૧૦૪ રાગ પીલુ તાલ ધુમાલી.

અજબ એવી છે તારી માયા રે, નમી સૌએ સ્વીકારી તારી છાયા,
હૈયે સુનાં એવા કોઇ જાયારે, આખર હરનાથ નામ ઉપર લોભાયા,
તુંડી જડવાદી, વાઘ જેવા વિકાળ, જય-જય કરી સોડે બેઠા,
પંડીત ભાઈએ પોઠો મેલી હડસેલી, ધરી ચર્ણો મેલ્યું શીશ
ખોલાંમાં રે:—નમી.

નમ્ર ને અસીલ જગથી જે ડરતા, સંગમાં સમી બન્યા શુરા,
નાસ્તીક અધર્મી ઠેકડી જે કરતા, ધર્મી બની તારે પ્રેમ
લપટાયા રે:—નમી.

યોગી ને જોગી, જુકત નહિ જાણે, જુકતીનાં મર્મો શીખાડયા,
દોડયા જે ભાવથી 'હર-હર' કરતા, 'હરે' હૈયામાં
સમાવ્યા રે:—નમી,

નં. ૧૦૫ રાગ માંડ તાલ કેરવો.

મારી રીતી પ્રીતી, મારી રીધી સીદ્ધી હરનાથ, હર કુસુમ જાણે,
નાથ-નાથ-નાથ હરી હરનાથ:—મારી.
તારે દ્વારે પ્રેમ દરબારે, આશાવંત ખડો ભિક્ષુક,
માતા તું, પીતા તું, દાતા તું, ત્રાતા તું, જ્ઞાતા તું, તું ભારે
ભૂપ:—નાથ.
સેવા કરવા પ્રેમ પમાડવા, આંગણે આવ્યો છે દાસ,
ઉગારી, ઉધારી, નીભાવી, સમાવી, હરખાવી, છીપાવી દે
પ્યાસ:—નાથ.
પીવાડી અમૃત કીધો તેં જાગૃત, દીધો તેં છાયો ખાસ,
દયા કર, જગધર, હરીહર, બાળપર, ધરી કર, ખેંચી તુંજ
પાસ:—નાથ

નં. ૧૦૬.

Pray read my heart, so linked with you,
Feeling lonely since you bid Adieu
I gazed at the sky and pierced in the mist
With eagerness a child to its lost mother sees.
I looked and looked, could trace no path,
O where art thou my sweet Haranath.

2—The stings of life, O who could care,
No hands to guard, and all despair,
The by gone days, a happy dream
When oft you met, with love supreme
You rest and dwell close-by so hark,
O where art thou my sweet Haranath.

3—A solace when sad and quite confound,
A Lord, a Father and a Friend all round
A sweet scented flow of love devine,
To quench Prem-stricken thirsty mankind,
I still feel thirsty and need your heart,
O where art thou my sweet Haranath.

My all in all, my kith and kin,
my heart's with you, e'er warm and clean,
Why dauntless care in not for me,
To love and cry for loving thee,
Why off you stay and keep apart
O where art thou my sweet Haranath.

5—Since sad depart, no vernal air
No dew-morn days, nor love to fare
The wings of dove, if I could get
Would fly and rest in thy sweet lap
I long your love and long your heart,
O where art thou my sweet Haranath.

નં. ૧૦૭ રાગ જીલ્લો ગજલ તાલ ધુમાલી.

નીધાએ દાદગર, રહી જીસ ધરપે, ફીકર નહિ રહે કચ્છુ કીસીકી,
ઝુકાવે ગરદન અદાસે રબ પે, પાતા હએ યારી હરદમ
ઉસીકી:—નેધાએ.

રખે ભરોસા, દીલ પ્રેમસે, પોકારે પ્રેમસે તુંહી તુંહી હએ
પ્રેમકા ભજનસે પાવેગા ભોજણ, તમન્નાં નહિ રહે કચ્છુ
કીસીકી:—નેધાએ.

ખીલાવે ગુલશન, હર હર સુમરણ કે, મીટાવે કુફુર તનકા
જો બાકી,
નહિ મંદર, મસજીદ, વજુ યા સુજદા, ગમી નહિ રહી કચ્છું
કીસીકી :—નેધાએ.

હરદમ લેના દાદ ખેશ દુર વેશકી, મીલેગી તુઝેભી દાદ દાદગરકી
નહિ કોઇ યાર ગાર, જબ વોહ હએ, ગમ ગોશાર, પરવાહ
નહિ રહી કચ્છુ કીસીકી :—નેધાએ.

રહે વ્હો મહેરબાન તો કુલ મહેરબાંન કવડીકા ચાર હોવે
ખેશમે જાન,
આહીરમેં વોહી બાતીનમેં વોહી, વોહી જો સરતાજ, ક્યા ડર
કીસીકી:—નેધાએ.

નં. ૧૦૮ રાગ બીહાગ તાલ ત્રીતાલ.

શએર.

માયા તણો પ્રવાહ સમાવી, હૈયે બાંધ્યો સ્નેહ,
મધ રસ પ્રીતનો ભરી, કાળજે લાગ્યો નેહ,

———

પ્રાથના મારી તુંજ દરબારે સ્વીકારી દયાથી તું જો
સીકડી જંજીર તેં પ્રેમની, નીભાવી દયાથી તું જો.
સદા હૈયે ધરી ફીકર, જલતો તું જોઇ જલતું જીગર,
ક્યાં લખું કહું દીલનો ગમ, સમાવી દયાથી તું જો.
રીઝાય રીઝવે તું પ્રેમ આપી, પ્રેમની દોરીએ દીધાં સાંધી
બન્યો પ્રીતમ તું પ્રેમનો, ઉગારી દયાથી તું જો.

———

નં. ૧૦૯ રાગ કાફી તાલ દીપચંદી.

૧—પોકારૂં હર હર પણ નહિ તારો ભાસ.
શું પ્રીતની એવી છે રીત
વિન પ્રેમ ચંદન કેમ અગ્નિ રહે,
ક્યાં બાળક જો નહિ માતની પ્રીત :—પોકારૂં.

૨—બેઠો ગગને તું બની નચીંત
નહિ હૈયે હવે રહી ધીર,
સળગાવી અગ્નિ જીવે પ્રેમની,
ફુંકી બાળવવી તુંજ શીર :—પોકારૂં.

૩—ગોપાળ તું ગૌનો સૌ જગે કહેવાય,
નહિ ચારો કે પ્રેમ પ્રસાદ,
અરે કર ફીકર મારી ભાંગીને ભૂખ
તારે દ્વાર પ્રેમી અનાથ:—પોકારૂં.

૪—નિર્મળ ઝરો પ્રેમનો તું અખંડ
કાં રાખે પ્યાસો ને ઉદાસ
ફેરો ફોકટ, જગમાં જાણે નહિ પ્રેમ
શ્યાણા પ્રેમે છીપાવ મારી પ્યાસ:—પોકારૂં.

૫—રાખે તેમ રહેવામાં માનું હું સુખ
બસ માંગું હું તારો સુવાસ,
કદી કદી પ્રેમે જો આપે તું ભાસ,
રહું નચીંત તુંજમાં ભરી આસ:—પોકારૂં.

નં. ૧૧૦ રાગ ખમાજ તાલ ધુમાલી.

મને માનું આનંદ, જીવે હરનાથ હરનાથ લલકારતાં
હરનાથ તું મારો પ્રાણ, તુંજમાં મારૂં શાન ભાન,
હવે નહિ હૈયે અંજાણ, ગળે પ્રેમી માળા,
હૈયે મુરત મધુર નિહાલતાં:—મને.

નહિ કોઇ તુંજ સમાન, કરે જગપર એવું દાન,
છોડે સ્વર્ગ સુખ આરામ, ભૂલાં માનવ કાજ
ગાવું કિરતી સ્તુતી હરખાતા:—મને.

બે મૂળ મંત્ર છે હરનામ, ચીત ભ્રમ બને સાવધાન,
કણે કણે તારૂં ઠામ, મોહક ગુણી ગોપાલ,
નિત્ય રમું હું તારા વિલાશમાં:—મને.

નં. ૧૧૧ રાગ પીલુ તાલ દીપચંદી.

સુત્રધારા સૃષ્ટીના શીલ્પી, રચનાટ ભરી ભેદથી ભારી
પાત્રો દીધાં કુશળતા કલપી, કો ને રંકને રાય છાવી :—સુત્રધારા.

મંત્રી બેઠક ભિત્તર સમાવે,
બુધ્ધિી ચૈતન કોઠે જમાવે,
વિર સેવામાં શિશ નમાવે,
પરીપુર્ણ પ્રેમ પુજારી :—સુત્રધારા.

શ્રેષ્ટ સેવકને ભાવે નિહાળે
પરમ પ્રકાશ દઈ હરખાવે
પ્રીતી પ્રેમથી ધાયે વહારે
પ્રશાન્ન માહ પુજ્ય અધિકારી :—

નં. ૧૧૨ રાગ કાફી હોળી તાલ દીપચંદી.

તારા સંગમાં રમી હાલ રહું
અરેરે તપાવી, તરસાવી, કાં ભેદે ભમાવે :—તારા.

પ્રેમ પ્રેમનો ઉપદેશ, ક્યાં છે તારો પ્રેમ,
હરખાવ્યાં હૈયાં તે એક વાર,
હવે કાં છુપાઇ, સતાવી, કસોટી કરે :—તારા.

પ્રેમનો તું નાથ એક, પ્રેમ તારો અંગ
સળગાવી હૈયે તેં હોળી,
ભૂલે કાં વિસારી, ખીસાડી, નચીંત ફરે :—તારા.

પ્રેમમાં હું કાચો, તારો પ્રેમ અચુક:
તું જાણે કેમ સજવો શીંગાર
જાણે તું તુંજ શીરે પ્રીતમનો ભારબોજ ચઢે :—તારા.

નં. ૧૧૩ રાગ ભૈરવી ગજલ તાલ દીપચંદી.

ન હો સંગ દેલ તું, સતાએ હુએ દીલ,
બે ખબરી તુમારીસે દુ:ખાએ હુએ દીલ :—ન હો.
સમજે જાગી તકદીર, જબ હુઇ આશનાઇ,
ચખને કભી કભી, મેહમાનદારીકા દીલ :—ન હો.
ન દેખી દીલદારી, ન કોઇ મેહમાનદારી,
અજબ દીલફરોશ તું ચીરાએ હુએ દીલ :—ન હો.
ચાહે લેઉં બૈરાગ, ચલે જાઉં બસ્તીસે,
ન રહે તલબગારી, જખમાયે હુએ દીલ ;—ન હો.
મએ હું તેરા બિમાર, તલબગાર દીદારકા,
દરશવા દીખા દે બિમાર હુએ દીલ :—ન હો.
નીશા હુએ 'અસર' મેં પીલાયા મયે તુંને,
તું હુએ મેરા શાકી, દીવાનાં હુએ દીલ :—ન હો.

નં. ૧૧૪ રાગ ભૈરવી તાલ ઘુમાલી.

અરે તારો પ્રેમ વસે આ તનમાં, જીવ જાનમાં,
આયો હવે ભાસ, અંતરે ઉજાસ,
પ્રગટી કરણમાં :—મારા :——તારો.
ભોલી ભાલી નિર્મળ મનરંજક કાંન્તી,
ચિતારી, વીસ્તારી, હર્ષીત ભીત્તરનાં દરપણમાં :—તારો.
ગાંઠ ગુથ્યો પ્રેમથી તેં વેડી કષ્ટો અગણીત,
સંભારી જોડયો જીવે નહિ, જડે જે જગ જનમાં :—તારો.
એક રસ પ્રેમે બની થાવું તદ્રુપ,
પ્રેમી હૈયે સમું પ્રેમનાં મંદરમાં :—તારો.

નં. ૧૧૫ રાગ કલ્યાણ તાલ ઘુમાલી.

ઉઠાવે સર લાલચ સામે, તે મન ઉત્તમ,
ગુસ્સો ગુંટી ગળી જાય તે જન ઉત્તમ:—ઉઠાવે.

સુખમાં બેસી નીરધન દેખે, દીલે દાઝે,
જન સમાજે શીર નામે ધનવાન ઉત્તમ :—ઉઠાવે.

વચન સખુન બોલી પાલે હૈયે સાચ્ચો,
સ્વાર્થ લોભથી જે નીરાળો, માનવ ઉત્તમ :—ઉઠાવે.

ઇશ્વર ઇચ્છા મને માની, ધરે સંતોષ,
જોબન જર જોરપર ના ફુલાય, કુલવાન ઉત્તમ :—ઉઠાવે.

મીઠી વાણી વડીલ નમન, ગર્વથી દૂર
સત સંગે બેસી શોભાય, જ્ઞાની ઉત્તમ :—ઉઠાવે.

નં. ૧૧૬ રાગ બીલાવલ તાલ ત્રીતાલ.

ક્યારે આવશે મારા પ્રાણ તું, સાથે રમવા,
ભમતી ભામીની ઘેલછીત ચીતે ઠરવા :—ક્યારે.

ગયો ને ગયો તું તો દરબાર નીહાલવા
ડોળા તાણી તલપું ક્યારે આવશે મળવા;—ક્યારે.

રમુ હૈયે તારા તું, ગોકુલમાં જેમ રમે,
અધીરી તારા વિના પીયરવા :—ક્યારે.
આધીન તારે ચંદ્ર જેમ સૂર્યથી પ્રકાશે,
છાયો તારો માથે, દીપું હું હર વાસે :—ક્યારે.

ધીરૂં નહિ કેમે હવે, સત સંગે સમવા,
પધારો પ્રાણ મારા મનોરવા :—ક્યારે.

નં. ૧૧૭ રાગ યમન કલ્યાણ તાલ ધુમાલી.

ભેગાં આ સમાજે તારાં દરશણ કાજ
હૈયે હરખાઇ, પ્રેમે પોખાઇ, ગુણ ગીતો ગાઇ, ચાહીએ વધાઇ,
અન્તર સમાઇ, દીપ દીલે દીપાઇ:—ભેગાં.

અગન સમાવ મનની ભાવનાં ધરી પ્રીતે,
આતુર તારાં પ્રેમી આદરશ કાજ:—હૈયે.

તન-મન-તલપે, હર-હર-કલપે,
દીવ્ય રૂપ દીદારનાં દરશણ કાજ:—હૈયે.

નં. ૧૧૮ રાગ માંડ ખમાજ તાલ ધુમાલી.

જય શ્રી હર તારો વરદ થજો,
બુધ્ધી, શુધ્ધીનાં દિઠમ વિખ્યાતી,
બ્રહ્મરૂપ સમાજ સમાજીક,
પ્રીતે પાળી, ખીલવી, હૈયે ચાંપ્યાં વિનવી.
ભાંજી ભવની ભાવની
ભજી ભાવથી ઉચ્ચારીએ:—હર તારો વરદ થજો.

અમ્મર તપો, અમ્મર તપો માહબળી,
દીવ્ય દીદાર શુશોભીત, પ્રેમી પોષક પ્રફુલીત
ગુણો તારા અગણીત,
માની, આનંદ, સંભારીએ:—હર તારો વરદ થજો.

નં. ૧૧૯ રાગ ઝીંઝોટી તાલ ઘુમાલી.

છોડી ગયો હમને, ન-મનથી તે ભૂલાય રે
ન-મનથી તે ભૂલાય હર, ન મનથી તે ભૂલાય રે:—છોડી.
ડાઘ દીધો પ્રેમનો, ન કોઇથી તે રૂઝાય રે
ન-કોઇથી તે રૂઝાય હર, ન-કોઇથી તે રૂઝાય રે:—છોડી.
પ્રકાશે આણ્યાં, પરોણાવ્યાં નહિ.
હર, તારાં બાળકાં વિખેર પડી જાય રે:—છોડી.
પ્રીતે ખેંચ્યાં, ઠેરવ્યાં નહિ,
હર તારા હાથે આ જીવોનો ઉગાર રે:—છોડી.
નીસાર કીધો, સમાવ્યા નહિ
હર, તુંજ વિનાં આ તનમાં અંધકાર રે:—છોડી.
અમે અજાણુ, તુંનેજ પીછાણીએ
હર, હર, હૈયે હરખથી છવાય રે:—છોડી.

નં. ૧૨૦ રાગ કાફી મીશ્ર તાલ કેરવો.

હવે જાણ્યો તું તો કોઇ દૈવીક વેશધારી,
નહિ કીધું ભાન હૈયે, રહી આંખ્યોયે અંધારી:—હવે.
નામે તારા ભેદ ભારી, હમને અદકું જ્ઞાન,
કઠીર કેમે કનક તણું, પરખે માપ પ્રમાણુ
કાંહાં થુવડ કેરી ઝાડી, કાંહાં મઘમઘતી ફુલવાડી:—હવે
અજબ આકૃષ નામ તારૂં ચોમેર ફરતી આણુ
એકરસ રહી બેસી વસી, નહિ આપી લેશ પીછાણુ
છે તારી ગતી ન્યારી ઓ પરમ અધીકારી:—હવે.

દરશણુ દઇ પ્રકાશ કીધી વ્યાપી હર શરીર
વેગે વધ્યો આયો તેવો જેમ દોડે યમુના નીર
હવે જાણ્યો તું ગીરધારી જન, જનનો હીતકારી :—હવે.

રક્ષ હરનાથ કરૂણાં કરી, તું છે બળવાન બાપ
રક્ષ હમને પ્રેમ પાઇ, કાપી પાપ પરીતાપ,
હમે કુમળાં છોડ વનનાં, તું હમારો વનમાળી :—હવે.

નં. ૧૨૧ પીલુ તાલ ધુમાલી.

મુકી હરમાં મેં મારી મીરાશ,
શરણાગત થઇ સમી ભરી પૂર્ણ આશ :—મુકી.

જગની મીઠી માયામાં સૌ કો હરખાયા,
કોડી કોડી કરી નીરાશ
હર તણી સંગમાં દીઠો પ્રકાશ :—મુકી.

બાળ સ્નેહી મિત્ર, છે સ્વાર્થનાં સૌ ચિત્ર,
ગરજ સર્યે ચવાડે ધાસ,
હરતણી માયામાં નિષ્કામ મીઠાસ :—મુકી.

સાથે હસી વસી, જાય પડતીએ સૌ ખસી,
વળતી ઠેકડી હાંસીનો વરસાદ,
હર સંગે સુમતી ને અંતરમાં સુવાસ :—મુકી.

મેહલો બાંધી ચાલ્યા, નહિ જગે પ્રીતે પાળ્યા,
પ્રીતી જગની, જ્યાં ટક, તને શ્વાસ
હરતણી પ્રીતીમાં અમ્મર સહવાસ :—મુકી.

જગની શીતળ છાયા, છે ઠગારી પડછાયા
સ્યાણાં સમજે આ ભેદી આભાસ,
હર ચરણે 'અસર' નહિ કોઇનો દાસ :—મુકી.

નં. ૧૨૨ રાગ કાલીંગડો તાલ ત્રીતાલ.

હર રાખ જેવો નિર્મળ નિષ્કામ તું
કૃપા રહી તારી હું તુંજમાં સમુ :—હર.

રૂપ તારૂં તેજસ્વી, સ્વચ્છ થાય મન અસ્થીર,
જીવણુ બુધ્ધી બળ વધે સુખી રહે શરીર :—હર.

નામો તારાં અસંખ્ય, ગુણી જણોથી જપાય,
કષ્ટ ચીંતા ભય ટાળી, હૈયે પ્રગટ થાય :—હર.

ગુણો તારાં અગણિત, નીરબળ પામ્યા ધૈર્ય ધીર
હરિ ભાવનાં વસ્ત્ર સજ્યાં ફેરવી મન વિપરીત :—હર.
અનદીઠ વ્યાપે કુમતી કાપે આપે જોમ ને સુમતિ.
જન્મો જન્મ વ્યાપી, સ્થાપી અન્તર લે મઢી :—હર.

નં. ૧૨૩ રાગ જીલ્લો ખમાજ તાલ ધુમાલી.

મોહક પ્રેમકી માતા, આપ આયે દીલ દીપાએ,
પ્રેમકા સ્વરૂપ તું, હએ પ્રેમકા મંદર તું,
આલા બાલા, આજ મનાએ, અએશો ખુશીસે હરખાએ :—મોહક.
જય-જય-જય કુસુમ હરનાથ, અમ્મર તપો પ્રેમી દીલશાદ :—મોહક.
કદમ મુબારક યુગલ સ્વરૂપ, આશકાર હરજહાંઓ બ્રહમરૂપ :—મોહક.

નં. ૧૨૪ રાગ માંડ તાલ ધુમાલી.

સમજું આએ મૈરીલ કે બીચ, મુદ્દતસે પ્રેમનાથ
અર્જ દીલકી પ્રેમસે સોંચકે, પધારે હરનાથ :—સમજું.

મીઠી માતા, વોહબી તું હએ, પીતા પ્રેમીબી હએ તું
પ્રેમકા પુતલા એકજ સ્વરૂપ, બનકે બૈઠે હરનાથ :—સમજું.

કુસુમ કહું યા હરનાથ, જોડી આફતાબ માહતાબકી,
યુગલ સ્વરૂપ નુરે ખુદાઇ, દીપે હયાં હરનાથ :—સમજું.

દુર હુવા ગમ પ્રેમી જનકા, દેખ કે દીદાર દેવીકા
પીલા દે, ભર ભર જળ પ્રેમકા, તેરે જીગરકા હરનાથ :—સમજું.

નં. ૧૨૫ રાગ જીલ્લો તાલ ધુમાલી.

માતા પ્યારી, માતા પ્યારી એ કીધું આ ધામ પવિત્ર રે
ધામ પવિત્ર, આવી આ સ્થળે :—માતા પ્યારી.

સુખ સદાનંદ હર્ષથી પામો, થાવો સહાય પ્રેમી જનને :—
માતા પ્યારી.

દીવ્ય દ્રષ્ટી મદરસથી ચમકાવો,
મંદ નેત્રે હરી ભાવ સમે,—માતા પ્યારી.
અમૃત ધારા પ્રેમે પીલાવો, મંદ જીવો હરીજન બને,—માતા પ્યારી.
શીતલ શાંતી દિર્ઘાયુષ પામો, આનંદ સાથ રમીએ કમલ
ચરણે :—માતા પ્યારી.

નં. ૧૨૬ રાગ જીલ્લો ખમાજ તાલ ધુમાલી.

સટ સાલ જીવો રે તું, પ્રેમ દેવા વ્હાલી માતા,
ભરાય બોલતાં મોઢું પ્રેમથી 'મારી માતા':—સટ.

જગત કેરી રચનામાં, છે તું શીરે પ્રેમી છાયા, (૨)
મીઠો મેવો અમૃત ધારા, તે તું છે માતા :—સટ.

જળે જોઇને તું જલતું રડમશ હૈયું ભારી,
મીઠી વાણી આશીશથી ઉગારે તું તો માતા :—સટ.

ગોદે ચાંપ્યાં તેં પ્રેમે માતૃભાવ આત્મે ભેળી,
સતત દાસ તારાં, આનંદ કાલે દેવી માતા :—સટ.

પ્રેમ દુવા ચરણે તારાં, મેળી ગાઇએ નિત્ય જય-જય,
સુખરૂપ સાથે યાદ લઇ, સિધારો માતા :—સટ.

નં. ૧૨૭ રાગ જીંજોટી કાફી તાલ ધુમાલી.

પુરાં માસ બાર તુંજ વિયોગનાં ઘા રહદયાનો ઝર-ઝર થાય,
ન સમજું કાંહાં જઇ કહું, દુ:ખ ભાર મનનો લેશ ઓછો થાય.

જગ પંડે છોડી ગયો તું, નહિ તકસીર હમારી લેખે,
રસ ભરી નજર પ્રેમની કાં, અર્ધ માર્ગ ખેંચી ના સમ જાય :—પુરાં.

સ્વપ્ન સરીખું દીસે સૌ, માયા મહિમાંનો અજબ ખેલ
કાંહાં દેખીએ હૈયાં ઠરે ઠામ, તું ચાહે છોડવે જે મન ગુંગલાય:—પુરાં.

જય-જય-પોકારી ભર્યે મન, ભેદ ભાવ બેઠો રાખી જ્યાં,
નહિ તાકાત લુખાં નેત્રામાં, પ્રીતમ દરશણુ લઇ મન હરખાય :—પુરાં.

નં. ૧૨૮ રાગ માંડ તાલ દાદરો.

મારી પોથી પ્રેમની, રહી અધુરી, ન ઉકેલી તું ગયો વિસારી,
જાણું હું એકલો તુજથી રહું,
બાલ બાળકાં રોએ, પ્રેમી પ્રીતમ રોએ સુખી દુઃખી રોએઃ—મારી.

વિશ્વ વૃધ્ધી તારા હાથે તું અનાથનો નાથઃ—
આશ શ્રદ્ધા ભરી પ્રેમથી માની પ્રેમી તાત,
ભણું ભાવથી ગોખી તારા પાઠ,
હર હર કરૂં જય-જય કરૂં તનમન ભરૂંઃ—મારી.

નં. ૧૨૯ રાગ કાફી (કટાવ) તાલ કેરવો.

વીણ્યાં ફુલો પ્રેમનાં, મેં તો સુંદર બાગ 'હર' નામનાં
વીણ્યાં મેં, જય-જય જપતી જાઇ જુઇ, ગુણ ગાતાં ગુલાબ ગુલછડી,
કીરમજ કોમલ કમલ કળી, ચીત ચકીત ચંપા ચંપેલી,
મઘમઘતાં મોઘરાં મહી મેળી,
જીવણ તારથી, ભકતી ભાવથી, ગુંથું ગજરા પ્રેમનાં
'હર' નામનાઃ—વીણ્યાં.

પ્રીતમ સજું મારે હાથે, સોલે શીંગાર ગજરા સાથે
પુષ્પો મેળું દૈવીક સાથે, હર્ષિંત ઘેલછીત પ્રીતમ કાજે,
કાં તું વેગલો રહી ફરે, શોધ્યો નહિ તું કેડે જડે,
તલપું ક્યારે પાછો ફરે, દીદાર દેખું હૈયું ઠરે
પુષ્પો કરમાય, હૈયું દુઃખાય, પ્રીતે ભર 'હર' ભાવનાં 'હર'
ભાવનાંઃ—વીણ્યાં.

નં. ૧૩૦ રાગ ખમાજ જીલ્લો તાલ ધુમાલી.

સુંદર સુશીલ સુંદરી, થાય સાલ મુબારક તને સાલ મુબારક
મધુર બૌસરી કુંજની થાય સાલ મુબારક તને સાલ મુબારક
સૌભાગ અખંડ મોતીએ મઢી, સુખમાં રહી રમજે રમણી
થાય સાલ મુબારક તને સાલ મુબારક.

હર્ષીત હૈયે ગાઈ, મંગળાં ગીતો, જન સમાજે મધમધતી મોહીની
થાય સાલ મુબારક તને સાલ મુબારક.

કામે નામે પ્રેમે જામી, પમરે જશવંત કામીની—
થાય સાલ મુબારક તને સાલ મુબારક.

ચીતે પ્રીતે ભાવ ભકતીએ, પુષ્પે મઢાતી પદમણી
થાય સાલ મુબારક તને સાલ મુબારક.

નં. ૧૩૧ રાગ કાફી ગજલ તાલ દાદરો.

રે હૈયે વસે પ્રેમ તારો, હૈયે વસેરે,
મુરત મધુર પ્રેમની હૈયે હસેરે :—હૈયે વસે.

ન સગજું કાં હું, પ્રેમ ઘેલો, તુંજ પર ફીદા
ચખાડી પ્રીત ચોર્યું તેં ચીત ના મનથી ખસેરે :—હૈયે વસે.

દીઠી તો દીઠી, તુંજમાં મોહન મોહક મુરત,
ગૌમુખ કેરી નિર્મળતા, જે મને ભાવે રે :—હૈયે વસે

કમલ અગણીત દીઠાં મે, નહિ આપે અન્તર ભાષ,
કમલ ચરણ તુંજ પ્રીતીનાં, દેહ શુદ્ધિ આપેરે :—હૈયે વસે.

જો તન દીધું રતન દીધું, પ્રેમનું તેં એમૂળ,
જાગૃત કરી નિંદ્રાવાસથી કાં હવે તજે રેઃ—હૈયે વસે.

મટ્ટીનું અંગ મુંજનું ઘડયું, પણ હૈયે તારો વાસ,
પમરે જો તન બદનમાં, તું જો પ્રેમે હરે રે :—હૈયે વસે.

મેરૂ ઉઠાવે શીર ઉંચે, ચુંબવા ગગન પ્રીતે
સાગર સમાવે નદીને, કાં તું નહિ મને રે :—હૈયે વસે.

સમજી પ્રિતમ પ્રીત ચખાડવા, પધારશો કોઇ કોઇ વાર,
દયાથી મન હરખાવીને, મુંજ હૈયું ભરશે રે :—હૈયે વસે.

નં. ૧૩૨ રાગ માંડ તાલ દાદરો.

ભંડાર ભરપુર પ્રેમથી તારો રે, તું દીલથી દયા કર
જીવણુ છોડ જાય છે કરમાઇ, પ્રેમ જળ પાઇ કર તર :—ભંડાર.

તલપ નહિ હૈયે મારા, જોઉં હુર કે કૈલાશ
ડર નહિ મોત તણો, તું આત્મ સુખ વિલાશ.

અધીર મન નહિ ઠડે, આગમન કાજ રડે,
આનંદ ભુવન તું ભવ્ય, ગોહર એમૂળ અમુલ્ય
મુરત ઝલકે દિવ્ય, સમાવી સન્ધિ કર :—ભંડાર,

સજ્જડ કીધો ગાંઠ પ્રેમનો, નહિ ભવ ભવ છોડું સંગ,
સ્વરૂપ તારૂં મુંજમાં દેખી, બનું એક રસ અંગ
પ્રેમની લીધી છે ઝોળી, સળગી છે તને હોળી,
પ્રેમ જળે દે બુઝાવી, મુરત તું, હું પુજારી
હું ભમ્મર, તું ફુલવાડી, દીલ દઇ સન્ધિ કર :—ભંડાર.

નં. ૧૩૩ રાગ માંડ તાલ દાદરો.

મારી પ્રેમની છાયા, મીઠી મન માયા, નિત હૈયે તારૂં નામ
ભલે ને વરસે વાદળ ગરજે, વિજળી ચમકે, નિત હૈયે તારૂં નામ :—મારી.

ઝરમર ઝરમર આત્મે વરસી, ભિત્તર કીધું તર,
વાવીયાં બીજો પ્રેમ તણાં, ખીલવી કર અમ્મર,
તું રમણ્ય ચંદર, પ્રેમનું મંદર, મુરત સુંદર, નિત હૈયે તારૂં નામ:—મારી.

નીંદ ભરી આંખ્યો છે ભારી, નીંદ નહિ સમે તું પ્રાણુ
શ્વાસે ખેંચું પમરાત તારો, મુંજ સૌભાગ તુંજથી માન,
દીલે દયા કર હરી, માંગું કર ગરી, તુંજ પ્રેમમાં રમી નિત હૈયે,
તારૂં નામ :—મારી.

રગે રગમાં વહે છે આનંદ, તું ગતી મતિ, રતી,
તકદીર જોડી આનંદ કાલ ટક, મુરત હૈયે મઢિ
નમી 'અસર' માંગે, તુંજ પાયે લાગે, ના રહે આઘે, નિત હૈયે
તારૂં નામ :—માદી.

નં. ૧૩૪ રાગ ભૈરવી તાલ ધુમાલી.

શએર.

તલપું પ્રેમના સહકાર કાજ, વીણવું જોડશે સંગમાં
પરવાનાં મીસાલ દેખું પ્રેમ પ્રકાશ તુંજ અંગમાં
જ્યાં પ્રેમ તારો જળ હળે, ત્યાં કેમ ખડો રહું આઘે,
પ્રેમ સ્વરૂપ દેખે 'અસર' લીલા તન બદનમાં
પ્રીતી શું મેં રડવા બાંધી,
મંદ નેત્રો દિદાર નહિ દેખે દિદાર નહિ દેખે,
પ્રેમે તું જોડ હૈયું સાંધી :—પ્રીતી શું મેં રડવા બાંધી.
દેખું નહિ, તું મુજને દેખે, દેશે દાઝ તું પ્રીતમ પેઠે,
ક્યારે ભાગ દિવ્ય રૂપ દેખું, અંજન પ્રેમનો આત્મે આંજી :—પ્રીતી.

વેણો પ્રેમનાં હલકાવે તું, શીરે પ્રેમ કર છાવે તું
ચુંએ છે કાંટાં હૃદયમાં, સિવાય તું કોણ શકે કાઢી :—પ્રીતી.
જલું હું, તું ઠીક ઠીક જાણે, રહું હું, તું આંખ્યો તાણે
અરે તો કાં હું ઉપવાસી, કાં નહિ હું પ્રેમ વિલાશ વાસી :—પ્રીતી.
ચિતારી રૂપ દેખું ભાનમાં, હલક ગણગણે મધુર કાનમાં
મંત્રમાં મુખે ભવ્ય નામ, પ્રેમ દુઃખ એકલીજ વ્યાધી:—પ્રીતી.

નં. ૧૩૫ રાગ ઇંગ્રેજી.

ખરા પ્રેમી થોડાજ જગમાં, સ્વાર્થથી સૃષ્ટી ભરપુર
ચોમેર સગાઇ ગર્થતણી ખરી, પ્રેમી પ્રેમમાં ઉરપુર,
રામ નામ મુખે ધરે, હૈયે સુનો થઇ ફરે, જન સમાજનો નહિ વિચાર,
પ્રેમી પીએ પાએ અમૃત,, પ્રેમથી તન મન નિસાર.

કોરસ.

પ્રેમી પ્રેમે વિખ્યાત, ખરે સુજાત,
હરે હરનો ઝળકાટ,
રંગમાં, સંગમાં અંગમાં રસ એક, મીત્ર જીવોનો પમરાત.

હરનો પ્રેમી છે દયાઓસ, ધરે પ્રેમથી દાઝહીત.
પ્રેમી સહાય સહકાર કરી, સ્વાર્થની બુધ્ધિી વિપરીત,
હૈયે પહાણુ લઇ ફરે, દીલે દયાહીણુ ઠરે, પ્રેમકોષ ન પરખે લગાર
પ્રેમી પીએ પાએ અમૃત-પ્રેમથી તન મન નિસાર ;—પ્રેમી.

કોરસ.

સજીઓ વિશ્વનો ખેલ એવો ઇશે, પ્રેમે હામ હામે પ્રચાર
પ્રાણીઆં, ભુલે સ્વાર્થ દ્રષ્ટી ભરી, સરજનહાર તણો ઉપકાર.
મદાન્ત થઇ તે ફરે પ્રેમી પ્રેમે જળ હળે, પર દુખે પ્રેમથી નિવાર,
પ્રેમી પીએ પાએ અમૃત-પ્રેમથી તન-મન-નિસાર :—પ્રેમી.

કોરસ.

નં. ૧૩૬ કાફી કાહન્ડો તાલ કેરવો.

દેખાડો કોઇ મુજ પ્રેમી કહાં છે,
હયાં ત્યાં સઘળે તે વિના અંધકાર છે :—દેખાડો.

કહે આપું લોહી, નેત્ર ધારા બનવા,
હરખાયે તે તો તેમાં મારો સ્વીકાર છે :—હયાં ત્યાં.

નિવાર થાય અગન મુજ જલતાં જીગરની
હૈયે લઇ હિંડોળું, તે મારો શિંગાર છે :—હયાં ત્યાં.

સુરજ ચંદ્ર તારા દેખાવ દે દીન રાતે,
કાં ત્યારે તારો મુજથી બહીષ્કાર છે :—હયાં ત્યાં.

નં. ૧૩૭ રાગ કાલીંગડો તાલ ત્રીતાલ.

મારી ગોકુલપુરી રાજન તુંજ પ્રેમ મેં
ભરી સર્વસ્વ બેઠો પ્રેમાશ્રમે :—મારી.

પંથ કઠણુ છે, પ્રેમનો જાણું, ડુંગરા ડગલે, ડગલે,
હામ નહિ હારે હૈયું ઠાકી
માયા વસી તારે તનમેં :—મારી.

સકુમીં આંગણે પડયો છું આવી, દવાર ખોલી સમાવ ખંડ મે,
રમ્ય યારીમાં ભૂલી સ્વરૂપ,
પાગલ તારા રંગમેં :—મારી.

પતંગ બની મનચીત ભમે, રાસ પ્રીત પ્રેમે રમે.
હરખ નવ સમે મન રહે ધીકતું
ટપકે હર્ષ નીર નૈયને :—મારી.

નં. ૧૩૮ રાગ ખમાજ જીલ્લો તાલ દીપચંદી.

નમું હર તાત; નમું કુસમ માત,
નમું કર જોડી કુસુમ હરનાથ :—નમું હર.

નમું દિવ્ય રૂપને નમું દૈવીક ભૂપને,
નમું શીશ નામી કુસુમ હરનાથ :— નમું હર.

નમું બ્રહ્મરૂપને, નમું ભગવાન રૂપને,
નમુ ચર્ણે પડી કુસુમ હરનાથ :—નમું હર.

નમું યુગલ સ્વરૂપ, નમું પુજ્ય પ્રેમરૂપ,
સદા આધીન તારે કુસુમ હરનાથ :—નમું હર.

નં. ૧૩૯ રાગ ભૈરવી તાલ ત્રીતાલ.

સાગર રૂપી છલ્લ છલ પ્રેમે, પધારીઆ હરનાથ,
શાંતી આણી પ્રગટ થઇ, હળી મલી જાત ભાત,
પંડે નિસરી ભગવાન દરશણુ, દીધાં મેળવી હાથ :—સાગર.

બળ વીર કીધાં બળહીણુ જનને, ગુંઠયાં ગાંઠી ગાંઠ,
સ્થળ સ્થળ ખીલવી ખેતી પ્રેમની, બન્યાં રતીનાથ :—સાગર.

હરી ભાવનું ચૈતન આણ્યું, પ્રગટી સાક્ષાત,
ભાંગી ભવતર તણી ભીડો, ભણાવી પ્રેમપાઠ :—સાગર.

નં. ૧૪૦ રાગ કાલીંગડો ત્રીતાલ.

નાઠો અંધકાર દેખી રૂપ તારૂં (ભગવાન), ધરા દિવ્ય દીપક
બની રહી.
હસી સૃષ્ટી સારી દેખી આગમન-ભગવાન, ધરા દિવ્ય દીપક
બની રહી.
ગોપી હરખાય આવ્યા, રાસબિહારી, પધારીઆ જગનાં
મોહક ગીરધારી.
પાવન જળ થળ થઇ રહી, ભગવાન, ધરા દિવ્ય દીપક બની રહી.
કામણુ ગારી સુન્દર વાગી વાંસલડી.
જનજને ભોળવી પ્રેમની હાંસલડી,
હર્ષનાદ જય-જય-થઇ રહી, ભગવાન, ધરા દિવ્ય દીપક બની રહી.

નં. ૧૪૧ રાગ ખમાજ તાલ ધુમાલી.

નાથ મારા હું ચરણે પડું તારા, તું સુખરૂપે સાલ દીપાવી
મુબારક કર,
તન મને રહે તાજગી, નિત ઘર રહે ગાજી, રાજી વાજી રહો
નિત્ય દ્રવ્ય તર ;—નાથ.
ફૂલે ફળે પ્રીતી કષ્ટ વિઘ્ન જાય વીતી,
હૈયે અખંડ 'હર'નો જળ હળે પ્રેમ
શીરે અમ્મર છાયા, જીવો અમ્મર કાયા, પામો અમ્મર માયા,
સાલ મુબારક, સાલ મુબારક, સાલ મુબારક :—નાથ મારા.

નં. ૧૪૨ રાગ જીંજોટી તાલ ધુમાલી.

હર વસે હૈયે ત્યાં નિત્ય ઉત્તમ દેખાય,
રાચે જેને આંગણે અજવાળું થાય,
ધર પાવન શુંશોભીત ભર ભર થાય:—હર વસે.

જેમ દીપે તારા અંધકારમાં,
દીપે હર જો આત્મે સમાય:—હર વસે.

રચનાટમાં વ્યાપી ભેદે તું ભૂલાય,
અલ્પ જ્ઞાન અમતું, વેષ નહિ ધારી પરખાય,
જયવંત, તે છે જન, હરમાં, તન મન, ચીત પ્રીતે શરણુ,
ધરી ચરણુ, નમી સમી રહી રીઝાય.

હર તું રહે જે, સદા સાથે, પ્રેમી ગાંઠે, મારે માથે, દાસ કાજે,
મારો મારો તું નીત રહી હરખાય:—હર વસે.

નં. ૧૪૩ રાગ પીલુ મીશ્ર તાલ ધુમાલી.

કહે દાસ તું મુજને લેખે, સેવા કાજ કમલ ચરણુ હેઠે
શુધ્ધી બુધ્ધી તુજમાં ભરી:—દાસ.

મન ધારી વૈરાગ હર હર કરૂં, પ્રેમધારા તને છલાછલ ભરૂં,
વંદન વંદન પ્રીતથી નમી:—દાસ.

સચ્ચીદાનંદ નીરમળ, નિષ્કામ તું એક
રૂપ અરૂપ આત્મા, અખીલ જગનો એક,
દાતા, નાથા, ભાખ ભાવ ભરી:—દાસ.

નવ ભુલું કુંણ્ડલ ઓડે કંચન બંને,
સાચ્ચો સ્નેહી પ્રેમ લક્ષણુ સજી થવા ગમે,
તીક્ષણુ ભિક્ષણુ જગ જોઇ ખરી:—દાસ

નં. ૧૪૪ રાગ ઇંગ્રેજી.

ઓ મોહક પ્રેમી નાથ, દયાળુ હરનાથ
બક્ષેસ તારી ન્યારી ન્યારી ચોમેર છુપો હાથ,
ખુણે બેઠો યાદે તારી, કદાપી અનાથ
હસી દેખે જેમ તારૂં, એવો તું પરમાર્થઃ—ઓ મોહક.

દુખ્યાં કાજે પ્રેમી છાયો, રાચે તું પ્રભાત,
સુખ્યાં કરે જીવણુ દઇ પૂર્ણું ઠાઠમાઠઃ—ઓ મોહક.

છટ્ઠી લેખના વમલમાં, પીલાતો કોઇ ઘાટ,
દીલે દાઝી ચીતે ભાખી, પમાડે ઝટ રાહતઃ—ઓ મોહક.

ધીર મને આનંદ હૈયે, માની તું છે પાસ,
પુન્ય ફળો સોભાગ રૂપી, પામ્યાં હમ હરનાથઃ—ઓ મોહક.

નં. ૧૪૫ રાગ ખમાજ, તાલ ધુમાલી.

હરી હરનાથા શુશોભીત દૈવીક દાતા,
દીવ્ય બ્રહમ સ્વરૂપ ભારી, દીવ્ય ભવોનો અધિકારીઃ—હરી

નેણે તારો પ્રકાશ દેખું, ભાને ભવ્ય મુરત ભેટું
મુખે હરી ૐ હરી ૐ સંભારી રેઃ—શુશોભીત.

શએર.

શીરે માડવો પ્રેમતણો, નહિ ચિંતા ચીતે લેશ ભાર,
વાસો કમલ ચરણુમાં દઇ, પાગલ પ્રેમની રાચો પાલઃ—હરી.

હાથો સેવા કાજ નીત્ય ધરૂં, પગો ઠામ ઠામ ગુણુ ગાવા ભરૂં,
હૈયે લીધો નીરંતર સમાવી રેઃ—શુશોભીત.

શએર

ઘટ ઘટ વ્યાપે આ તનમાં છે શ્વાસ તારે આધાર
મોર મુગટ શીર છત્રે પાગલ પ્રગટશે અંતકાલઃ—

નં. ૧૪૬ રાગ કાલીંગડા તાલ ઘુમાલી.

અરે તું ભેદ ભાવ જાણે,
કાઇ બેસે ઘોડે, કોઇ પત્થર ફોડે,
એક સુખવાસી, બીજો ઉપવાસી,
કોઇ હસે, કોઇ રડે, કોઇ મરે, ભેદ તું જાણે;—અરે.
નર નારી જોબનવંતા, ડોસા ડોસી સમો વહેતાં
મુર્ખ ગાડે ગર્થ, જ્ઞાની ભીખ માંગતાં,
શ્યામ છતે સુંદર, પાગલ પ્રેમનું મંદર,
જુઠ ખાય, સાચ હીણાય, ઘને ઝટ દ્રષ્ટી બદલાય
ના સમજાય ભેદ તું જાણે:—અરે.

નં. ૧૪૭ રાગ ભેરવી તાલ ત્રીતાલ.

મારા હૈયે ઉજવળ થઇ રે, હર હૈયે મારા સમીઆ,
મનના રાજક રત પ્યારા રે, આલીંગન દઉં પાતળીઆઃ—મારા.
મારો હર મારો હર, સંભારી સંભાલી, છું શરણાગત હું તારો,
જીવન સફળ કરૂં મારૂં,—ન ભુલું સોના પુષ્પે વારૂં
ઘડી રૂપની રેખા સંગમાં રે...ભવ ભવની શામલ્યાઃ—મારા.
રાજેશ્રી હૃદયવાસી, ભાગ્યવંત કરો......છું પ્રેમ પુજક હું તારો,
ફેરો સરળ કર મારો, હું બાળ અસીલ નીત તારો,
પાગલ તું હું તારો દીવાનો રે......મનોરથ મોહન,
મોહનીઆં:—મારા.

નં. ૧૪૮ રાગ ભૈરવી તાલ ધુમાલી.

નહિ ઠાકું જય-જય કરતાં હર હર કુસુમ,
જય-જય હર્ષથી, જય-જય ભાવથી,
જય-જય હર હર કુસુમ:—નહિ ઠાકું.

જન-જનનો નાથ તું, સૃષ્ટીનો પ્રભાત તું
ત્રિલોક પતિ હર હર કુસુમ:—નહિ ઠાકું.

નાશ સર્વે સ્થુળ અસ્થુળ, અમ્મર એકલો તું એમૂળ,
આનંદ કાળ તક હર હર કુસુમ:—નહિ ઠાકું.

નં. ૧૪૯ રાગ પીલુ મિશ્ર તાલ ધુમાલી.

પ્રેમની માળા, ઓળવી ગલે, તેં વશ કીધો સીકડી જંજીરે,
જંજીર તારી મોહક પ્યારી, ભૂષણ અન્તરથી જાવું વારી,
તારો તારોજ રહ્યો પુકારી,
ચંદ્રકાન્ત, પ્રેમી પ્રાણ, જીવ સમાન, સુંદર શ્યામ,
વેરાન લાગે, કાં હવે આધે,
કાં સતાવે, કાં તું જલાવે:—તેં વશ કીધો.

પ્રેમે પુંજવા કાજે શું પ્રીતમ દુઃખે દાઝે
પ્રેમે પ્રકાશે પડે પ્રીતમ હીણુ ભાંગે
રે... સાંભળ ઓ શીરપાળ, સાંભળ ઓ શીરપાળ,
પ્રેમી પ્રીત દયાળ, પ્રેમી પ્રીત દયાળ:—તેં વશ કીધો.

નં. ૧૫૦ રાગ પીલુ ગજલ તાલ ધુમાલી.

દીપે જેવી શીતળ પ્રભાત, એવો હમારો હરનાથ,
નીર્મળ કાંન્તી પણ પુરો ઠાઠ, એવો હમારો હરનાથઃ—દીપે.

ગૌરંગ બની નવરંગો કીધાં, ભુલાં જીવો જાગૃત કીધાં
સંભારે સૈકાથી જાત ભાત, એવો હમારો હરનાથઃ—દીપે.

અજબ પ્રેમે સૌથી પુંજાય, ગની ગદા દેખી હરખાય
શીખાડયા સૌને પ્રેમનાંટ પાઠ, એવો હમારો હરનાથઃ—દીપે.

પીવો પીલાવો પ્રેમ પ્યાલે, પ્રભુ પ્રેમે પ્રેમી વ્હારે,
પ્રેમની લીલા પ્રેમની રચનાટ, એવો હમારો હરનાથઃ—દીપે.

માબાપ હઠે જનમ આપી, હરી પ્રેમે રહે વ્યાપી
ગાંઠી સત સંગનો પ્રેમી ગાંઠ, એવો હમારો હરનાથઃ—દીપે,

ઓળખે સૌ જગ, પાગલ કહી, પાગલ તો જગ ઠડી રહી
હરખાએ સૌ સમજી, પાગલી વાત, એવો હમારો હરથાથઃ—દીપે.

ફકીરોનો ફકીર તે એક, અમીર શાહો નો શાહ એક શ્રેષ્ટ
હૈયે નીત પ્રેમની ગર્જનાથ, એવો હમારો હરનાથઃ—દીપે.

અરે એવો હમારો હરનાથ, તદ્રુપ બની રહે સંગાથ
પોકારો જય જયનાં હર્ષનાદ, એવો હમારો હરનાથઃ—દીપે,

નં. ૧૫૧ રાગ આશાવરી તાલ ધુમાલી.

ગયો ચાલી મારો ગુણી વૈદરાજ,
ગોપાલ નંદન હરનાથ.....ગયો ચાલી,

રાહત કેમે ઔષદ વિના, અસ્ત મારો કરાર,
મધુંર વાણી, રૂડાં વાર્ણા, ગુણો એવા અપાર:—ગયો.
મુખ્ય વ્યાધી, મન રહે અધીર, પ્રેમ આંસુ નવધાર,
સરોદ સુંદર મુરલી તર્ણા, ધ્રુવની ધ્રુજાવે હાડ:—ગયો.
મોર મુગટ રમે ભમે, ભાને નવીન ચમકાર,
મુરત મોહક નેત્રે ઠડી, ચીતે ચઢાવે ભાર:—ગયો.
ભમતાં ભાને બડબડ દીવાની, કોણુ હવે જોનાર,
જડે નહિ કોઇ બીજો એવો, ઠામ ઠાળું પુરનાર:—ગયો ચાલી.

નં. ૧૫૨ રાગ.

વાસનાં તારી હૈયે ધરી, હું હરહર ચીતું રે
જગ અધીકારી રે, કૃપા કર સંભાલી રે.
ભર સચોત પ્રેરણાં ભાને, લાયક ઠડવા શોભાત ઠામે,
પાલક પરીજનનાં ઠડી, પાર ઉતારો સિંધુ રે;—વાસનાં,
સરસવતી રે, જ્ઞાનેશ્વરી રે
સુખ સંપત ઘર ભરે, નીત પ્રકાશ જળ હળે
નિજાનંદ આપો હૃદયવાસી, હૈયે જેથી દીપું રે:—વાસનાં.

નં. ૧૫૩ રાગ જીંજોટી મીશ્ર, તાલ ધુમાલી.

આનંદ મારો તુંજમાં ભરી, પ્રેમે નીત્ય હું પ્રફુલીત,
રમ્ય મનરજંક હૃદયવાસી,
તું દીલજીત, શુશોભીતઃ—પ્રેમે નીત્ય.

આનંદ હર્ષનું તું છે સ્થાન,
ભવ્ય ભાવથી ધરૂં ધ્યાન,
દીપાવી, પમરાવી, રહું હૈયે હર્ષીતઃ—પ્રેમે નીત્ય.

નં. ૧૫૪ રાગ માંડ જીલ્લો તાલ દાદરો.

પ્રણામ પ્રણામ મારૂં શીશ નમાવી ને
અખંડ રહે ઝુંડો તારો, અખંડ મોહ મોહને પ્રેમ
અસર અખંડ દ્રષ્ટી ચકીત આપ ચાહીનેઃ—પ્રણામ.

પાર કર આ ભવસાગર,
રાખી મીઠી નઝર આપી પ્રેમી જીગર, બની દીલસોઝ
દીલબર;—અખંડ.

હર હર હરકુસુમ
યુગલ સ્વરૂપ નમું, માત તાત નમું, આનંદ દાતા નમું,
નમું નમું દૈવીક આત્મા, નમું ધરી સ્નેહ,
રંગમાં રમી સંગમાં સમી ભાવ આણીનેઃ—પ્રણામ.

